

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

KÜLTÜR ZULMÜ

BITMEYECEK Mİ

6 EKİM 1970

SAYI: 36

MİLLİ CEPHEYE DAVET

Ey! gerçek müminler, vatanseverler!
Size Milli Cephe kucak açıyor.
Düşmanlarımıza karşı duranlar,
Milletin arzusu: «BİRLESİN» diyor.

Sionizmin zulmü sürüp gitmesin,
Türkiye'mde artık çanlar ötmesin,
Milletini seven gafil yatmasın,
Mücadele ruhu. «BİRLESİN» diyor.

Esaretin acısını tadmadan,
Kıvılcıkta bir gün gelip çıkmadan,
Milletin ümmî edip gitmeden,
Millet evlatları «BİRLESİN» diyor.

Gerçek emperyalizmi kırmak için,
Milletin yarısını kurtarmak için,
Sanki Milli Devleti kurmak için,
Mücadeleciler «BİRLESİN» diyor.

Millî menfaati bağ taci edin,
Saksl ihtirası bir yana kılın,
İlahî rahmetin hazzına tadın,
Şehit ataların «BİRLESİN» diyor.

MUSTAFA BÜLBÜL
Çapa Yüksek Öğretmen Okulu

MUHTEREM KARDEŞLERİM

Mecmuamızın 34. sayısında Kıbrıs için açtığımız mücadelede sevindim. Milli derdlerimiz okadar çok ve biz derdlere o kadar biganeyiz ki, sanki hastahk bün yemizde değil de başkasında, sanki yangın komşu evde. Düşmanlarımız bizi bu hale getirmek için senelerce metodlu ve kolektif çalışmışlar, artık çalışmalara lüzum yok. Zira onlar için onlardan daha iyi çalışıyoruz.

Vaktiyle Kıbrıs için yazdığım bir şiiri sizlere takdim ediyorum. Mümkünse neşrini rica eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Allaha emanet olunuz.

KIBRIS'IM

Sen bir yavru Vatanın,
Sen zulüm görüyorken bütün dünya utansın.
Çocuk, kadın, ihtiyar demeden ateş açan,
Her türlü imkânlarla adada ölüm saçan,
Kara sakallı papaz çukurdan da alçaksın.
Alçaklık yapıp durma,
Koca Türk'ü kızdırma,
Erkekçe döğüşelim,
Ulan kahbece vurma.
Uşaklık ettin bana sen ağanı tanırsın,
Su efendi halimi korkuyor mu sanırsın?
Şamar oğlam oldun asırlarca sen bana,
Tarihe bir baksana.
Ey kahbe palikarya.
Ne çabuk unutuldu? Dumlupınar, Sakarya.
Kulağında inleyen ALLAH-ALLAH sesleri,
Sana gelmesin arya.
Dipçigimin mühürü gitmemiştir kaçından,
İyilik beklenmez ki Kostantin'in piçinden.
Ortayı karıştırdın,
Moskofla kırıştırdın,
Türk'ün süngüsü çıkar bu pis işin içinden.
Sabrım biterse eğer kahbe elen milleti,
Gerçi bayrak yapmışın alçaklık ve zilleti,
Tanrı emanetidir Türklerin hürriyeti.
Onu kimse alamaz,
Ada sizin olamaz.
Silâhlar konuşur da değerse süngüme kan,
Ne Kıbrıs kalır sende ne Mora, ne de Balkan.
Beni şehit etmeden olmaz Kıbrıs elenin,
Toprak ancak Vatan, onun için ölenin.

HALİT HAMURCULU
KAYSERİ

Ajanlar Moskova'ya bilet alsın!

Dünya tarihi ideolojilerin kavgasının tarihidir. Ideoloji insan ve cemiyetin tanzimine yönelmiş düşüncedir. Ideoloji iman, ahlak, akide, kültür ve töreden müteşekkül bir yapıdır. Hayatı, kâinatı ve kâinatta cereyan eden olayları izah ettiği için ideolojiye hayat nizamı da denilebilir.

Hayat, kâinat ve kâinatta cereyan eden olaylar hakkında çeşitli fikirler, görüşler olduğuna göre; insanların kabul edip tabi olduğu değişik ideolojiler vardır. Belirli ideolojiye bağlı olan insanlarda, milletler, meydana getirirler.

Tarih; ideolojileri değişik olan insanların kavgası ile doludur. Bu kavgada kullanılan vasıtalar ise ilim, teknik, kültür, iktisat, siyaset vs. dir. Nasıl silâhı olmayan asker müdafaada bulunamazsa; ideolojiler kavgasında vasıtası olmayan ve bu vasıtaları öğretecek rehberden mahrum bulunan milletler de yok olur. Ideolojinin hayat nizamını, bu nizamın kuvvetli olmasını, hayatı tanzim etmesini, kısaca devletleşmesini temin edecek vasıtaları öğretecek kimselere ihtivaç vardır. İşte bu kimseler öğretmenlerdir.

Bugün ne yanık ki bu kutsal mesleği istismar ederek, öğretmenlerimizi komünizmin gelişinde maşa olarak kullanmak istemektedirler. Şerefli Türk öğretmenini hiç bir zaman temsil edemeyen T.Ö.S. ve İksen gibi maske teşkilâtının ömrü bittmektedir. Simdiye kadar himayesiz kalan, kuş konmaz, kervan geçmez yerlere az bir

para karşılığı terkedilen ve sefil bırakılan Türk öğretmeninin ızdırabını istismar eden T.Ö.S.'ün sahte vaadlerine kanan öğretmenlerimiz maskesi düştüğü için bu teşkilâtı yalnız bırakmaya başlamışlardır.

T.Ö.S. ne kadar öğretmenlerimizi sahte sloganlarla kandırıp, onların haklarını koruma vaadiyle sahipsiz kalan öğretmeni-mize sahip çıkmaya çalışırsa çalışsın bunu beceremeyecektir. Öğretmenlerimiz şimdiye kadar T.Ö.S.'ü bir Sendika olarak görmüşlerdi; fakat son günlerde ipleri pazara çıkınca, iman yuvalarına midelerindeki pisliği kusunca, pis suratım görenler onları yalnız bırakmaya başlamışlardır.

T.Ö.S. genel başkan yardımcısı Dur-sun Akçam ile Ankara'dan Yozgat'a gelen arkadaşları T.Ö.S.'ün Yozgat şubesinde yaptıkları konuşmadan sonra Yozgatlı öğretmenler T.Ö.S. ün bir öğretmen teşkilâtı değil, istismarçı ve beşinci kol faaliyeti yürüttüklerini anlamışlar ve elli öğretmen T.Ö.S. den istifa ettiklerini bildirmişlerdir.

Öğretmeninden, subayına dağdaki çobanından, fabrika işçisine kadar milletimiz gerçekleri öğrenmekte ve hainleri yalnız bırakmaktadır.

Bundan böyle ajanlar uyanan milleti-mizi istismar edemeyecek soluğu Moskova'da alacaklardır. Biletlerini şimdiden alsınlar...

Süleyman KÖSE
Işıklar Kasabası Öğretmeni
AFYON

GELİYOR

Geliyor Mervan-ı gazâ heybetle sancaklarla,
Geliyor imân ordusu, nefesler bayraklarla,
Geliyor zulfun titen elbana ehdi imdat,
Geliyor sömcek milletdeki bu yanık feryat,
Geliyor sağ yumruk şeratte, şanlı, intikamla,
Geliyor Fatih ordusu, rengâverler ihtisamla
Yıkılacak köhne Bizans, tarife gömülerek,
Ulubatlı Hasan bunlar: şehid olur gülerek,
Geliyor meydan-ı kudsîm zafer nişanları,
Geliyor gerçek tarihin kabe öz simaları.
Kabarmış göğüsler geliyor şanlı, adaletle,
Yıkılmak için azgın zulmü son azametle,
Dalgalanmış sancakları dalga dalga geliyor,
Malazgirt'ten Alparslanlar havkırarak geliyor,
Geliyor tarihte kabarmış günler parlavarak,
Zulmün çelîk zirh: duvarlarını zorlavarak,
Geliyor sine-i zulmetten Milli Mücadele.
Yıkılır küfrü sorun, sevreylesün felek hele,
Kureys'in küfrü misali sallanıp yıkılacak,
Kuran'da zafer vadetti mümine Cenab-ı Hak,
Karanlık ufuklardan Hak bir sadâ geliyor:
— Ey millet! Zafer sancağı şaha kalkmış geliyor..

MUSTAFA YILDIZ - Konya

Milletin iman, ahlâk, kültür,
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî
MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 36

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MEŞUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURUNAY
SABAHAADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-Al Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık: 35 Lira
Üç Aylık: 18 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

Türkiye'de Eğitim Ne Haldedir?

Türkiye'de Millî Eğitim Şurasının son toplantısı, üzerinde hassasiyetle durduğumuz eğitim meselemiz hakkında gerçekleri ortaya koymak imkânını vermiştir. Uzun zamandan beri Türkiyemizdeki eğitim sistemi, vasıtaları ve hedeflerini tenkid bir cesaret meselesi idi. Millet'in büyük çoğunluğunun sessiz itirazına sebep olan, aksaklıklar, tesadüfler değil, bozuk eğitim sisteminin bir neticesi olduğu gittikçe daha iyi anlaşılmaktadır.

Eğitim meselesi, bizim gibi, insanı; inancı, hayat görüşü ve fikri sebebiyle insan kabul edenler için en hayati meseledir. Zira insanı, hayvandan ayıran ancak şuurudur. İnsanları da birbirinden ayıran bu ruhi melekedir. İnsan şuurunu değiştiren, geliştiren veya hayvan haline getiren de eğitimidir. Eğitim yâni insanın eğitimi deyince onun şuur ve bedeninin eğitimi anlaşılır. İnsan eğitimi ile hayvan eğitiminin farkı zaten budur. Hayvanın reflekslerini ıslahı yeter. İnsan ise; şuur, şuur ötesi ve bedeni ile bir bütündür. İfade ettiğimiz gibi, insan eğitiminin temeli, bu ana farka dayanır.

Eğitimin önemi hakkında fazla söz söylemek lüzumsuzdur. Halkımız bunu veciz bir şekilde belirtmiştir. «Bakarsan bağ, bakmazsan dağ olur.» Dağı bağ yapan eğitimidir. Odunu mobilya, pamuğu kumaş, çeligi top yapan eğitimidir, terbiyedir.

Ehemmiyeti kendiliğinden ortaya çıkan, hayvan eğitiminden farkı belirtilen insan eğitimi ne yazık ki Türkiye'de mevcut değildir.

Önce eğitimi tarif edelim. Eğitim insanın, mensubu bulunduğu millete, insanlığa ve kendisi ne karşı vazifelerini yerine getirebilmesi için şuur ve beden kabiliyetlerini düzenleyen, geliştiren terbiye ve öğretim faaliyetidir. Bu tarif, eğitim meselesini düşünen adamı, insanı tanımağa mecbur eder. Zira, insan ne cansızdır, ne bitkidir, ne de hayvandır. Bu bakımdan insan, münasebetleri ile insandır. İnsan, madde âlemi ve toplumla temas halinde. Kâinat ve hayat onu kuşatmıştır. Ayrıca kendi varlığını idrak eder. Bütün bunlara ilâve olarak insan, Cenab-ı Allah'ın irade, kudret ve ilmi ile kuşatılmıştır. Bu münasebetler insanı Allah'ın kulu, bir millet'in ferdi ve insanlık âlemi'nin şahsiyetli parçası olarak vareder. İnsan ancak bu haliyle vardır ve insandır.

İşte eğitim insanı, gerçek bir insan yapmak hedefine yönelen faaliyet olmalıdır. İnsanın milletine, insanlığa, bizzat kendisine ve Allah'a olan vazifelerini öğretmeyen, insanın ruhi, bedeni kabiliyetlerini bu vazifelerin ifası için düzenlemeye; artırmayan ve geliştirilmeyen eğitim; ne millîdir, ne insandır, ne de verimlidir.

Kesin olarak ifade edelim ki, Türkiye'de eğitim ne ilmidir, ne millîdir, ne insandır ve ne de verimlidir.

Türkiye'de eğitim millî değildir. Zira, Türkiye'de eğitim belli bir plâna bağlı olmadıktan başka, millî ihtiyaçları tatmin hedefine yönelmemiştir. Verdiği kültür sakat olduğu kadar, gayri millîdir. Eğitim tekniği rasyonel olmadığı gibi, millî de değildir.

İnsanı ancak münasebetleri insan kılar. Yani insan inandığı, düşündüğü ve hissettığı için insandır. İnsan ise tabii, ahlâki ve tarihi bir realite olan millet, şuurlu parçası olduğu nisbette şahsiyet kazanır. Bu gerçekten hareket edilince, Türkiye'deki eğitim sisteminin millî olmadığı ortaya çıkar. Millet'in menfaati, mukaddesatı, tarihi ve varlığına karşı sonsuz bir bigânelik, iğrenç bir menfaat kaygusu okuyan nesillerin alınca bir leke gibi yapışmış kalmıştır. Millete olan sevgi, saygı, bağlılık, eğitimin hakiki karakteri olmak lâzım gelirken, bütün hayatımıza giren dünyadan daha fazla zevk almak zehiri, eğitim sisteminin karanlık felsefesi haline gelmemiş midir?

Milletinin tarihi, şimdiki ızdırabını, dostunu ve düşmanını göstermek yerine, bir yığın tarih ve isim ezberleme dersi olan uydurma tarihlerin okutulmasını emreden sisteme millî, denebilir mi?

Dinin iptidâî insanın basit muhayyalesinden çıkıp gelmiş ve medenî insanın kalbinde yeri olmayan bir hurafe olduğunu telkin eden sözde sosyolojinin okunmasını mecbur edildiği sisteme millî denebilir mi?

Kesin olarak belirtmeliyiz ki, içinde yaşadığı dünyanın meseleleri hakkında alakasız, mensubu bulunduğu İslâm âleminin dâvâlarından habersiz ve yüz milyon esir kardeşinin bulunduğu Türk dünyasının ızdırabına sırt çevirmiş; lüks, para ve zevk dışında hiç bir dâvâsı olmayan nesiller yetiştirmeğe yarayan bir sistem, millî değildir.

Kuvvetli gözükse milletleri körü körüne taklit, eğitim sisteminin de başına belâ olmuştur. Ve eğitim sistemi İngiliz, Amerikan, Alman ve Fransız sistemlerinin kırıkanbarıdır. Eğitim dar mânâda ele alınınca durum böyledir. Eğitime Halk eğitimi de dahil edilince telkin edilen kültürün gayri millîliği iyice belirir kültür ve propaganda vasıtalarına hâkim olan emperyalistlerin maskesi aşağı iner. Gerçekten basın, radyo sinema ve tiyatro gibi eğitim vasıtalarının Türkiye'de ekseriya yahudi borusu çaldığı hatırlanacak olursa, milletce beynimiz üzerinde nasıl iğrenç bir baskı kurulduğu anlaşılır.

Haber alma, verme, telkin etme, öğrenme ve öğretme hürriyetinin fiilen millette değil, millete rağmen hareket eden yahudi azınlığının elinde olmasına tahammül edilemez. Eğitim hem muhtevâsı ve hem de vasıtaları itibarıyla doğrudan doğruya millet'in kontrolünde olmalıdır.

Eğitim millî olmadıktan başka; ilmi ve verimli de değildir.

Türkiye'de eğitim prensipsiz, plânsız olduğu gibi, ilimlikten de uzaktır. Türk (!) eğitiminin hedefi meçhuldür. Plânı yoktur. Millet'in tarihi ve zıfesi yerine getirmesini temin etmek üzere, halkın, öğrencilerin hangi hedeflere göre yetiştirileceği meçhuldür. Usulleri namevcuttur. Halkın eğitimi gibi son derece hayati bir vazifeyi, beş-on Bab-ıâli (!) ağasına terk ve tevdi etmeğe hiç bir kimsenin hakkı yoktur. Türk milletinin çocukları ise, mahiyeti meçhul pedagoji nazariyelerinin de nenebileceği kobaylar değildiler. Her önüne gelenin dostlar iş başında görsün kabilinden, bataktaki bulunan eğitimi, daha da dejenere etmesi, sabırla karşılanacak bir vaziyet değildir. Eğitimde hevesin, maceranın ve hayalin yeri olamaz.

Ayrıca eğitim verimli de değildir. Türkiye ne ilim sahasında ve ne de teknik dünyasında, mazi sine lâyük bir ünvanı kazanamamıştır. Müsbet, ileri ve parıltılı bir ilim nazariyesini kuran Türk âlimi tanımadığımız gibi, teknisyenlerimiz de memnuniyet verici bir sıra işgal etmemekte... Avrupa tekniğini alma meselesinde, bizden sonra başlayan milletler bile bizi geçmiş vaziyette... Şu halde eğitim sistemi; millî, ilmi olmadığı gibi, verimsizdir de.

Geçici, tedbirler peşinde koşan günü birlikci kafalarına hatırlatalım ki; eğitim sistemi pedagoji nazariyelerinin kısır çevresi kırılıp atılarak, eğitimi millileştirme temeline göre yeniden kurulmadıkça boş iştir. İyice bilinmelidir ki, eğitimin ilk prensibi, eğitimin millîliğidir. Eğitim millileşmeden, ne ilimlik, ne verimlilik ve ne de insanilik beklenemez.

Ancak eğitimi millileştirme gibi ulvi bir vazifeye ne mevcut iktidarların gücü yeter. Ne de bu gayri millî sistemin bünyesi kolaylık gösterir

Yeniden Millî Mücadele

NASIR ÖLDÜ

BİR FİRAVUNUN ÖLÜMÜ ÜZERİNE

B.A.C. Cumhurbaşkanı Cemal Abdün-nasır, 28 Eylül 1970 günü, Ürdün'deki iç-harb meselesini görüşmek için aktedilen bir toplantıdan sonra, toplantıya gelenleri uğurlamaya giderken anı bir kalb krizi sonucu ölmüştür.

Nasır'ın ölümü kısa zamanda yayılmış ve dünyada şaşkınlık meydana getirmiştir. Çeşitli devlet başkanları araplara başsağlığı dilemiş, Kosigin başta olmak üzere bazıları da ağlamıştır. Nasır'ın ölümü, Nümeyrî'yi olduğu kadar, Kosigin'i, bunun zıd kutbu Nixon'ı ve arapların can düşmanı İsrail yöneticilerini üzmüştür. Senelerden beri arapların şahsında İslâm'a hücum etmeyi adet haline getirmiş olan Türkiye'nin komünist ve kozmopolit basını bile günlerce ağıt söylemiştir. Bu durumun ölüm hadisesinin meydana getirdiği psikolojik havadan daha başka sebepleri olsa gerektir.

Nihayet Nasır, bir çok devlet başkanının katıldığı cenaze töreninden sonra mezarına gömüldü. Ama Orta-Doğu meselesi hâlâ meydandadır. Orta-Doğu bütün karışıklığı ve çıkmazlarıyla ortada bulunmak tadır. Nasır, arkasında pek çok neticesi alınmamış ve belki de alınması baştan mümkün olmayan meseleler bırakmıştır. Ortadoğu bu meselelerin kaynağı durumundadır. Ortadoğu ile ilgili dış politika ve bizzat Nasır'ın şahsiyetiyle bağlanmış anlaşmalar... Mısır'da tek adam olma iddiasının tesekkül ettirdiği şahsî yönetim, çeşitli çıkmazları ölüm hadisesinin anı oluşu kadar habersizce ortaya çıkarmıştır. Kosigin'in Kahire hava alanına inerken ağlaması, Nasır'la garanti ettiği hususların tehlikeye düşmesinden olsa gerek... Amerika Birleşik Devletleri yönetimlerindeki şaşkınlık yine aynı sebebin bir neticesidir. Mısır'da çıkması beklenen ve daha ölü kal dırılmadan dedikodusu başlayan başkanlık kavgası ve bunda bevnelmilel politikaların tesir etme çabaları Nasır'ın gitmesiyle beraber gelen problemlerdendir. Ürdün iç harbi, Ortadoğu barış görüşmeleri, B.A.C.-Rusya münasebetleri de aynı meselelerin devamıdır.

Nasır'ın ölümü ve ilk neticelerini böylece tesbit ettikten sonra, Ortadoğu'nun ve Mısır'ın geleceği hakkındaki tahminlerimizi sonraya bırakarak Nasır'ın kimliği üzerinde duralım.

NASIR KİMDİR?

Nasır 15 Ocak 1918 yılında, Mısır'ın El-Said denilen bölgesinde Asyut şehrinin dört kilometre kuzeydoğusunda bulunan Benî Mur köyünde doğdu. Babası Abdün-nasır Hüseyin bir posta memuru idi. İlkokulu El-Buhayre iline bağlı El-Hatatibe köyünde okudu. Babasının tayin edildiği

yerlere kendi naklini de alıyordu. Böylece ilkokulu ve liseyi okudu. 1936 yılında ti-seyi bitirdi ve aynı yıl Kahire Üniversitesi Hukuk Fakültesine girdi. Daha sonra oradan ayrıldı. Ve Harbokuluna geçti. 1938 yılında teğmen rütbesiyle okulu bitirdi. Mankbad Garnizonunda bir piyade birliğine tayin oldu. Burada Enver Sedat, Zeke-riya Muhiddin gibi subaylarla tanıştı. Oradan Sudan'a tayin edildi. Burada da Abdül hakim Amr ile görüşti. Bunlar daha sonra ihtilâl arkadaşları olacaktır.

1942 yılında Nasır, Abdülhakim Amr ve Kemaleddin Hüseyin ile birlikte «Hür Subaylar Teşkilâtı» adıyla ihtilâlciler ve gizli bir teşkilât kurdu. Çalışmaya başladı.

Bir müddet sonra patlak veren İsrail savaşına katıldı. Bu, Nasır'a şöhret sağladı. Nasır'ın bundan sonraki hayatı hareketlidir. Artık Hür Subaylar Teşkilâtı adına bildiri yayınlamakta ve Mısır'da bazı hadi selere sebep olmaktadır. Ordu içerisinde ki faaliyeti de gittikçe hız kazanmaktadır. Kral Faruk'a karşı bir ihtilâl tezgâhlamak tadır. Nihayet 23 Temmuz 1952 de ihtilâl yapıldı. Kral Faruk yurt dışına çıkarıldı.

— Memleketini Ruslara kargah ve üs yapan, topraklarını üç buçuk yahudiye kaptıran sonra da Amerika'dan lütf bekleyen, sosyalizm şampiyonu ve hızlı Arap ırkçısı. Ölümüne müs lümanlardan başka herkesin ağladığı NASIR... şimdi yaptığı zulümlerin hesabını vermektedir.

18 Haziran 1953 günü Mısır'da Cumhuriyet ilân edildi.

O zaman general olan Necip Cumhurbaşkanı, Nasır da Başbakan oldu. Fakat 18 Eylül 1953'te Necip'i uzaklaştıran Nasır, idareyi tek başına ele aldı.

1 Subat 1958 yılında Mısır'ı Suriye ile birleştirerek Birleşik Arab Cumhuriyetini kurdu. Nasır'ın Mısır'da idareyi ele almasıyla birlikte, Arabistan'da ihtilâlciler bir akım gelişti. Çeşitli arap ülkelerinde ihtilâl oldu Nasır bu ihtilâlleri el altından destekledi. İhtilâlden sonra idareyi ele alanlar Nasır'a sadakatlerini bildirdiler. Kaddafi, Numeyri bunlardan birkaç tanesidir.

Nasır idareyi ele aldığından bu zamana kadar karşılaştığı en önemli hadiseler Süveyş meselesi ve Ortadoğu hadiseleridir. Aynı meseleler, biraz daha karışık olmak şartıyla bugün de devam etmektedir. Ve işin kötü tarafı, düşmanların kopardığı menfaatler daha da artmıştır. Ortadoğuya yerleşen İsrail şu an Süveyş kıyısına füze rampaları yerleştirmekle meşguldür. 1967 Haziranında yapılan savaş ise İsrail'i Ortadoğu'ya tamamen yerleştirmiş, Nasır'ın blöfleri de su üzerine yazılan yazılar haline gelmiştir.

NASIR'IN İDEOLOJİK YAPISI

a) Nasır'ın Sosyalizmi: Nasır Kral Faruk'un zevk ve sefahat âlemlerinin ün saldığı ve Mısır'ın muzdarip olduğu bir devirde yetişmiştir. Mısır'a hakim İngiliz kuvvetleri de Kral Faruk'la eleledir. Halkın ızdırıp içinde olduğu bir ortamda idareci kadroların ve onların gölgesinde bulunan bazı fırsatçıların halkın ızdırabına lâkayd durumu, Nasır'ı hissen doldurmuş ve bu zengin zümreye karşı kin tutmasına vesile olmuştur. Nasır'ın bu hisleri daha sonraki politik gelişmelerle Sosyalizm kalıbına dökmüştür. Nasır, Sosyalizm'i benimsemiş ve hayatı boyunca da onu dilinden düşürmemiştir. Kendi milletinin ideolojik kaynaklarından yeteri kadar beslenemeyen Nasır, Sosyalizme sarılmıştır. Nasır bir devlet başkanı olmamış olsaydı, sosyalist olması zavalılığına atfedilir ve üzerinde durmak da fazladan olabilirdi. Ama onun sosyalist oluşu bir milletin ızdırabının sorumlusu olmuştur ve bunun için de affedilmez.

Nasır'ın fikrini yansıtan şu cümleler, onun değerlendirme metodunun temeli mahiyetindedir: «Surası tartışma kabul etmez bir şekilde açık bir gerçektir ki; her hangi bir ülkedeki politik düzen, o ülkedeki ekonomik durumun direkt yansımasıdır ve bu ekonomik durumları yöneten çıkarların ince bir ifadesinden başka bir şey değildir.

Herhangi bir ülkeye hakim olan ekonomik güç feodalite ise, muhakkak olan şudur ki, o ülkedeki politik özgürlük feodalitenin özgürlüğünden başka bir şey değildir.» (Arap Devriminin Yöntemleri, Nasır, Shf: 321) Bu değerlendirme şekli Tarihi Materyalizmin değerlendirme şeklinin aynıdır.

«Sosyal özgürlüğün yolu Sosyalizmdir.» (a.g.e. shf. 77), «Kalkınmanın doğru yöntemini bulmak için elverişli olan yol bilimsel Sosyalizmdir.» (a.g.e. shf. 79)

Yukarıdaki cümleler de Nasır'ın sosyalizmi hakkında bir fikir vermektedir. Bununla beraber Nasır'ın şuurlu bir sosyalist olduğu söylenemez. Zira yine Nasır'ın bazı fikir ve hareketleri sosyalizme taban tabana zıttır. Nasır hissen sosyalist olmuş ve Sosyalizmi eşitsizliği kaldıracak bir şey zannetmiştir.

b) Nasır hızlı bir arab ırkçısıdır. Sosyalizmi de arabçılıkla birleştirmiş ve adını arab sosyalizmi koymuştur.

c) Nasır Osmanlı düşmanıdır: «Osmanlı saldırısının karanlığı tüm bölgeye düşmeden önce Mısır halkı eşsiz bir yiğitlikle

(Devamı 14. Sayfada)

Türk Tarih Kurumu

Feshedilmelidir

Geçtiğimiz ayın ikinci yarısı, çok değişik kültür faaliyetlerine sahne oldu. Yedi sekiz yıldır toplanmayan Millî Eğitim Şurasının toplanması, 26 eylülde hedefini aşmış bir teşekkül halini alan Türk Dil Kurumu'nun dil bayramını kutlaması. VI. Uluslararası ifade ve Sanat Psikopatdoji Kongresinin (24 eylül) İstanbul Kültür Sarayında çalışmalarına başlaması ve nihayet VII. Türk Tarih Kurumu Kongresi'nin yapılması bu arada zikredilebilir.

Tarih kongreleri Türkiye'de Türk Tarih Kurumu tarafından tertiplenir. Bu kurum kuruluşu ve faaliyetleriyle beraber çok dikkat çekmiş ve adı çeşitli şaibeli işlere karışmıştır. 25-29 eylül 1970 tarihinde Dil, Tarih, Coğrafya Fakültesi salonlarında yapılan toplantıya 450 ilim adamının katıldığı ve 176 adet bildirinin sunulduğunu duyuyoruz. Sunulan bildiriler ve yapılan çalışmaların şu beş bölüm üzerine olduğu ifade ediliyor.

- 1 — Eski Anadolu ve Ön Asya Tarihi.
- 2 — Orta Asya ve Ortaçağ Türk ve Türkiye Tarihi,
- 3 — Osmanlı Tarihi,
- 4 — Cumhuriyet Tarihi,
- 5 — Tarih Öğretimi.

TÜRKİYEDE TARİH ÖĞRETİMİ VE TÜRK TARİH KURUMU

1932 yılında kurulan Türk Tarih Kurumu, bu tarihe göre otuz sekiz yıldır faaliyet halindedir. Bu kurum yıllardır ihmale uğrayan tarihimizin araştırılmasında büyük bir boşluğu doldurabilirdi. Fakat yıllardan beri kırılı kulislerin ardında kendi tarihimizin araştırılmasından ziyade Yunan, İran, Hint v.s. tarihi ile uğraşmıştır. İslâm Araştırmaları üzerinde hemen hemen hiç durulmamıştır. Memleketimizde yürürlükte olan tarih öğretimi kökten sakat ve gayri ilmi olduğu halde bunun düzeltilmesi yolunda en ufak bir ikaz duyulmadı. Orta okullarımızda, liselerimizde hâlâ hurafeye dayanan bilgiler zorla ezberletilmektedir. İnsanlık tarihini başlangıcından, insanın yaratılışından, çağların ezberletilmesi kadar hristiyan avrupa kopyeciliği, millî eğitimcilerimiz ve tarihimizi araştırmak kültür ve medeniyetimizle ortaya koymakla vazifeli (!) Tarih kurumu için büyük bir züldür. Amerika, Rusya, İngiltere ve Fransa gibi devletlerin tarih öğretimi incelendiğinde millî tarihimizle ilgili beş sahifeden fazla bilgiye tesadüf edilmez. Ve bunun yanında büyük bir Türk düşmanlığı, İslâm düşmanlığı; düşman milletlerin politikası haline gelmiştir. Bütün bunlara karşı neşrettiği birçok eserde Osmanlı'yı tahrik etmek, Türk Tarih Kurumu gibi bir müesseseye ne kazandırabilir?

KURUM KİMLER ÜYE KABUL EDİLİYOR?

Bütün bunların yanında kurumun tıynetle kabili telif olmayan bir yönünü ortaya koymak gerekir. Türk Tarih Kurumu'na ancak kırk kişi üye kabul edilir. Bunun dışında bütün müracaatlar geri çevrilir. Üyeler kabul edilirken onların ilmi kariyerleri ve liyakatleri göz önünde tutulmaz. Böyle olmasa idi üniversitede tarih araştırmalar yapan, cilt cilt eserleri bulunan bir sürü araştırmacı kurum dışında kalmazdı. Gerek Ankara ve gerek İstanbul üniversitelerinde ki profesör ve doçentlerin kaç kurumun himayesinde çalışmaktadır? Kurum başkanı olan Şevket Aziz Kansu koyu

Halk Partili geçinen aşırı solcu birisidir. Zamanımızdaki markist şairlerden Ceyhan Atıf Kansu işte bu kurum başkanının öğrencisidir. Kurumun bütün gizli dolaplarını bilen ve yıllardır Dil Kurumu ile Türk Tarih Kurumu arasında mekik dokuyan üyelerinden biri de Uluğ İğdemir'dir.

Bunların dışında geriye kalan üyeler ise işin politiktasından gizli kulislerinden uzak kişilerdir. Ama Enver Ziya Karal gibi koyu Halk Partili ve otuz üç dereceli masonlar vardır ki bunlar kuruma kabul edilecek üyeler hakkında istihbarat yapar, rapor tutarlar.

Şu anda kurum üyesi allâmelerin çoğunun araştırma sahası lâiklik mevzuudur.

Zira tarihimizin bütün karanlık meseleleri çözüldü de tek iş olarak lâiklik mevzuu kaldı.

İLMİ KONGREDEN BİR SAFHA

Kongrede Prof. Suat Sinanoğlu adı bir üye lâiklik mevzuunu ilim bir eda ile inceledi ve İslâm'da din adamı olup olmadığı üzerinde durdu. İslâm'da din adamı yokmuş, Türkiye'de irtica almış yürümüş, lâiklik tehlikede imiş. Böyle kasıtlı bir din düşmanlığına dayanamayan üyelerden Doç. Mehmet Hatipoğlu, Suat Sinanoğlu'na müdahale etti ve yanlış ifadeleri yüzünden ikazlarda bulundu. Daha sonra meseleyi aydınlığa kavuşturmak için ortaya çıkıveren, ilâhiyat fakültesinde huzursuzluk kaynağı olan bir kadın (Bahriye Üçok) da İslâm'da din adamı bulunmadığı ve irticayı alıp yürüdüğü hususunda ilmi (!) açıklamalara girişti. Türk milletinin tarihi için çözüm bekleyen meseleler sayın üyelere göre meğer bunlarmış.

KURUMUN TARİHİ

Türk Tarih Kurumu'nun tarihine de bir göz atılacak olursa epeyce karışıktır. 1930 nisanında Türk Ocağı'na bağlı olarak «Türk Ocağı Türk Tarihi Tetkik Encümeni» adıyla on altı üyeyle faaliyete başlandı. Bu on altı kurucu üye şunlardır: Afet İnan (hayatta), Dr. Hamit Zübeyir Koşay (hayatta), Ord. Prof. İsmail Hakkı Uzunçarşılı (hayatta), Yusuf Akçura, Sadri Maksudi Arsal, Reşit Saffet Atabinen, Tervik Bıyıkoglu, Hasan Cemil Çambel, Vasıf Çınar, Halil Edhem Eldem, Şemseddin Gülnaltay, Rağıp Hulusi Özden, Yusuf Ziya Özer, Reşit Galib, Samih Rifat, Mükrimin Halil Yinanç. Türk Ocakları kapatılınca, bu on altı üye «Türk Tarih Tetkik Cemiyeti» ni kurdular ve sonra isim değiştirerek Türk Tarih Kurumu oldu.

Türk Tarih Kurumu şimdiye kadar altı kongre düzenledi. 1932'de yapılan ilk ve 1937'de yapılan ikinci kongreden sonra kongrelere yabancı tarihçiler de katıldı ve uluslararası bir nitelik kazandı. Kendisi dışardaki cemiyetlere aza olmuş vaziyettedir «Uluslararası Tarihî Bilimler Komitesi», «Uluslararası Güney - Doğu Avrupa Araştırmaları Kurumu», «Uluslararası 2. Dünya Savaşı Komitesi» ve «Uluslararası Akademik Birlik» bu arada zikredilebilir.

KURUMUN GELİRLERİ

Kurumun maddi gelirlerine gelince çok zengindir. Türkiye'de hiç bir kuruma nasıbolmamış zenginliklerin üzerine çöreklenmiş vaziyettedir Atatürk'ten miras kalan zenginlikler denetimden uzak bir şekilde ve kurum gayelerinin dışında kullanılmaktadır.

(Devamı 14. Sayfada)

Yabancı okullar Millîleşmelidir

Aşağıda okuyacağınız yazı iki asrı aşkın zamandan beri misyonerler tarafından yönetilen Robert Kolej'in yüksek kısmının kapatılması kararı üzerine yazılmıştır.

KOLLEJ KURULUŞU VE AMAÇLARI :

Rumelihisar'ında ilk bakışta dahi bir «ihanet yuvası» olduğunu haykıran acı cüsseli binalar vardır. İstanbul'un en muhkem mevkilerinden biri üzerine oturtulmuş bu bina külliyesinin adı «ROBERT KOLEJ dir.

Kolej, her ne kadar 1863'te Bebek'te küçük bir evde faaliyetine başlamışsa da, sonraları politik hücumlarını emsali görülmemiş şekilde artırmış ve bir asırdan beri süregelen çalışmalarıyla Bulgaristan'ı bizden ayırmayı, Türk çocuklarının beyinlerini yıkamayı büyük ölçüde başarmıştır. Bilhassa Yalta konferansından sonra...

Kırım'daki Sivastapol'un 45 kilometre batısında, sessiz bir dinleme köyünü andıran Yalta'da 4 Şubat 1945 yılında son derece önemli olaylar cereyan ediyordu. Dünya jeopolitiğine kesin hatları veriliyor, gerekli rotüşler yapılıyordu. Konferansta alınan kararlardan bir tanesi; Türkiye'nin komünistleştirilmesinden önce hristiyanlaştırılması idi. Her ne kadar Balkanlar ve Doğu Avrupa'da Rus nüfuzu kabul ediliyordusa da, Türkiye'nin direkt olarak komünistleştirilemeyeceği kesinlikle biliniyordu. Hristiyanlaştırma faaliyetlerinin bitimini müteakip Türkiye, Kuzey Çin ve Suriye gibi komünizm çemberine alınacaktı. Toplantıda Amerika'yı cumhurbaşkanı Roosevelt, İngiltere başbakan Churchill, Sovyetler Birliğini ise başbakan Stalin temsil etmişti.

İşte bu yıllardan itibaren kolejin faaliyetlerinde hissedilir bir sür'at kaydedilmiş ve komitacı imâl ve ithalne başlanmıştır.

Kolej'i ilk finanse eden şahıs, meşhur Yahudi ailesi Roçlid'lere mensup Rinlender Robert'tir. Sonraları okul tamamıyla Amerikan döner sermayesi ile işliyen, ilkin komitacı sonraları komünist yetiştiren bir üs haline almıştır. Esasen 1863 tarihinden itibaren gelmiş geçmiş müdürlerin hepsi protestan mezhebine mensup papazlardır. İşte Hamlin, işte George Washburn... Hatta 1955 yılında Alfred Ogden isimli bir Yahudi de mezkûr okulun müdürlüğünü ifa edenler arasındadır.

ROBERT KOLLEJ'DE HRİSTİYANLAŞTIRILAN KAFALAR :

Yahudilik bütün dünyada teknik öğretim maskesi altında materyalizmi aşlamayı ön plâna geçirmiştir. Milletlerin kendilerine has edebiyat, örf, âdet ve dinlerini ya kısmen ya da tamamen körletmiştir. Bu dallarda çalışanlara kâh az para vermek suretiyle, kâh alçaklık kompleksi verilmeyle milletlerin öz değerleri ayaklar altına itilmiş ve tali olarak kabul ettirilmiştir. Türkiye bundan müstesna değildir. Bu cümleden olarak Türkiye'de de teknik öğretime olan istek nazarı itibara alınarak, Kolej'e teknik bir okul hüviyeti verilme istenmiştir.

Bilindiği gibi Kolej'e 3500 lira mukabili alınan talebelerin çoğunluğunu Türk çocukları teşkil etmektedir. Her yıl düzenlenen faşing âlemleri, yemek esnasında org'la çalınan kilise müziği ve oruç tutan talebelere zorla su içirilmesi gibi hristiyanlaştırma tuzakları, kolejin tabii faaliyetleri arasındadır. Hatta öylesine ileri gidilmiştir ki; Kolej'de ders veren bazı Türk hocalara hristiyanlık teklif edilmiş, reddedenler okuldan kovulmuş ve ne yazık ki bazıları bugün kiliselerde dua

eder hale getirilmiştir. Mr. Charmcey A. Depew diyor ki:

«Türkiye'de Amerika ile İngiltere'nin menfaatleri aynıdır. İkiside hristiyan halkın daha iyi idaresini arzu ediyor, ikiside misyonerlere para tahsis ediyor, bu iş için seçilmiş kadın ve erkekleri müslüman arasında çalışmak için Türkiye'ye gönderiyorlar... Şarkın geniş, fakat semeresiz topraklarını elverişli hale getirmek istiyorlar. (!) Her ikiside... 18 sene evvelinde Bulgarlara olduğu gibi şimdi de muzdarip Ermenilere müsterek bir sempati besliyorlar» (Türkiye'de Misyoner Faaliyetleri Shf. 64 - 65/E. Kırşehriroğlu 1963)

KOLLEJİN KAPATILMASINA SOL BASIN ÜZÜLÜYOR:

Kolej'in yüksek kısmının kapatılacağına dair şayiaların dolıştığı şu günlerde, ortada garip gibi gözükken bir oyun vardır. Bilindiği gibi Kolej, Amerikan döner sermayesi ile işlemektedir. Buna rağmen okulun kapatılacağı tarzındaki haberlere ilk tepki, sol basından gelmiştir ve adetâ kapatılmaması için fevran edilmektedir. Bunun içinde birçok istatistikler ortaya konulmak istenmekte kamu oyu yanıtılmaktadır. Aslında Robert Kolej vazifesini bihakkın yapmıştır. (!) Bundan sonra kapansa bile, tohumlarını gerekli yerlere serpiştirmeyi başarabilmiştir. Mao'nun sözlerini taklitle geçinen bir Ecevit'i yetiştirmiştir. Komünizm suçundan defaatle mahkûm olmuş. Hikmet Kıvılcımlı ve Mihri Belli'ye okulun konferans kapıları ardına kadar açılmış ve bu müseccel şahıslar gayet rahat komünizmin methiyesini yapmışlardır. Hem de toplantıyı takip eden Amerikalı müdür Dr. Everton'un tebessümleri arasındadır...

Yine bir Amerikan Okulu olan Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde komünistler, diğer üniversitelere nazaran sayıca çoğunluktadır. Ortadoğu'nun bir kızıl ihtilâl üssü haline getirilmesinin se-

bebi, Yalta'da alınan kararın tatbikinden ibarettir.

Cumhuriyet gazetesinde Şükran Ketenci Miliyet'te Talât Halman elbette «kolej kapanıyor» diye feryat edeceklerdir. Bu tabii karşılanmalıdır. Biz Bulgaristan'ı Kolej'de silâhlı eğitime tabi tutulan ve mükemmel birer komitacı olarak yetiştirilenlerin yüzünden kaybetmedik mi?

Halman ve Ketenci istedikleri kadar Kolej'in faziletini anlatsınlar, artık dönen dolapların farkında olanlar vardır. Miliyet gazetesinin dönme başyazarı İpekçi'nin, Kolej'in mütevelli heyetinde olduğu bugün gizli değildir. Bu ne biçim anti-Amerikancılıktır? Daha 20 yıl önce sıra ile Faşizm'in, Amerikanizm'in ve şimdi de komünizmin meddahlığını yapan malûm rotatifli Cumhuriyet'in sahibi Nadi'nin karısının Mrs. Elizabeth olduğu ve Kolej'de öğretmenlik yaptığı artık gizlenemeyecektir.

KOLEJ VAZİFESİNİ YAPMIŞTIR (!)

Kolej'in vazifesini yaptığına dair yukarıda serdettiğimiz delillere, başkalarını eklemek kolaydır. Bir kerre diploma töreninde her talebenin kardinal külâhı takması mecburiyeti vardır. Bu hususta da 1896 yılında yayınlanmış bir yazıyı sunmakla, mesele daha iyi anlaşılır.

«İstanbul'daki «Bible House», Beyrut'taki Suriye Protestan Koleji ve İstanbul'daki Robert Kolej Amerikan müesseseleri arasındadır. Bu sonuncusu - yani Robert Kolej - hususıyla Amerikan terbiyesi istikâmetinde şayan-ı takdir bir faaliyette bulunmaktadır. 1877 de Türk idaresinden kurtulan Bulgaristana yardım eden ve şimdi de milletlerini müstakilen idare etmek üzere hazırlanarak..... kurtarmaya çalışan birçok gençler Robert Kolej'de tahsil görmektedirler.» (The Sword Of Islam or Suffering Armenia. Toronto 1896 J.C. Hopkins pp 399-400)

YABANCI OKULLARIN KAPATILMASI MİLLETİN KARARIDIR..

Yahudi sermayesinin finanse ettiği malûm basın, ne kadar çırpınırsa çırpınsın sadece İstanbul'da adedi 103 ü bulan yabancı okullar kapatılacaktır. Bu milletin eezli ve ebedi kararıdır. Zira o, bu ihanet yuvalarının yüzünden ne badirelere düştüğünü pekâlâ bilmektedir.

Katolik rahibelerin yönettiği «Notre Dame De Sion», Protestan misyonerlerinin karargâhı bir «Bible House», Amerikan misyonerlerin idaresindeki bir «Amerikan Dershanesi» mutlaka kapatılacaktır. Himayecileri istemese bile...

Bu okullarda önceleri Fatih'in portrelerinin indirilmesiyle başlayan Türk düşmanlığı, bugün taviz verile verile seyir değiştirmiştir. Tehlike-i bir şekile dönüşmüştür. Lâkin hâlâ ilgililer lâkayd, hâlâ mütebessim. Elbette piyasa kontrol edilmezse, «American Board» ve «Kitab-ı Mukaddes» Şirketi'nin bedava dağıttığı İncil'lerle dolacaktır. İstanbul'un en mutena semtleri bu ihanet (Devamı 14. Sahifede)

— Ermeni ve Bulgar komitacılarından sonra şimdi de komünizmin tezgâhlandığı ihanet yuvası Robert Kolej'den bir görünüş.

Yahudiliğin silah satış memuru

Laird'in Türkiye Ziyareti

Bir hafta evvel, Amerika Savunma Bakanı (Sekreteri) Melvin Robert Laird Türkiye'ye geldi. Beraberinde Amerikan harp heyetinin ileri gelenleri bulunuyordu. Amerikan Silahlı Kuvvetleri Ortak Genel Kurmay Başkanı Oramiral Thomas Moorer, Amerikan Deniz kuvvetleri Harekât Dairesi Başkanı Oramiral Elmo Zumwalt bu heyetin göze batan simalarıydı.

Savunma Bakanı Laird, 1954 yılında yine Türkiye'ye bir seyahatte bulunmuştu. O zaman (Temsilciler Meclisi Üyesi) olarak gelen Laird'in bu sefer, Türkiye'nin savunması ve harp sanayii üzerinde tesirli müdahalelerde bulunmak için geldiği tahmin edilmektedir. Ancak ORTA-DOĞU buhranının gazete manşetlerini kapladığı şu günlerde, Amerikan ajansının bu seyahati efkâr-ı umumiyeeye duyurulmadı.

MELVIN LAIRD KİMDİR?

Onun 1953 den beri Amerikan politikasında hizmet gören bir politikacı olduğu bilinmektedir. Amerikan kabinesinin en kuvvetli adamlarından biri olarak görülmektedir. Nikson'un kendisine olan hususi bir hürmetinden bahsedilir. Nikson bir konuşmasında ondan şöyle bahsetmişti: «Hükümet içinde şimdiye kadar gördüğüm en müktedir insanlardan biridir.» (1)

İşte dünya yahudiliğinin emrinde olan Amerikan politikasını ve bu politikanın savunma meselelerini idare hususunda müktedir bir hizmetçi olarak keşfedilen Laird, hemen Amerikan Savunma Bakanlığına getirildi.

Bu adam öylesine Canavar ruhlu bir adamdırki, beynelmül yahudi bankalarının gelişmesi ve yahudi sermayesinin kabarması için Vietnam'a yapılan bombardımanların durdurulmaması taraftarıydı. Onun Vietnam meselesi üzerindeki düşüncesi da ha fazla bombardıman yapılması tarzında idi. Ve bu düşüncesini yaptığı enteresan konuşmalarla belirtiyordu. (2)

Böylesine harp taraftarı olan bir insanın Orta - Doğu'da sulhün temininden. bahsetmesi bir samimiyetin ifadesi olmasa gerek. Aksine sulh maskesi altında Türkiye'nin savunma gücünü baltalamak ve Yunanistan'ın karşısında cılız bir müdafaa gücü haline getirmek gibi bir ihanet sezilmektedir.

LAIRD TÜRKİYEYE NEDEN GELDİ?

A.B. Devletleri Başkanı Nikson'un Avrupa gezisine katılan Laird, onun İtalya'daki görüşmelerine iştirak etti. Nikson'un yahudi Tito ile görüşmek üzere Yugoslavya'ya geçmesi üzerine Melvin Laird, Ankara'ya geldi. Kendisine verilen talimata göre, Ankara'daki temaslarından sonra I. Hava Kuvvetlerindeki Amerikan Birliklerini denetlemek üzere Eskişehir'e gitti ve Nato Karargahı hakkında da malumat aldıktan sonra Yunanistan'a hareket etti. Bu süreli seyahati için kendisi şöyle diyordu: «Bu ziyaretim esnasında sizin ve bizim karşılıklı ilişkilerimizi ve Nato ittifakının bazı sorunlarını görüşeceğiz... Türkiye, Nato için deniz, hava ve kara itibariyle stratejik bir önem arz etmektedir... Askerî yardımlar üzerinde önemle durulacaktır...» (3)

Gazetelere akseden yönüyle «Türk Silahlı Kuvvetlerinin ateş gücünün geliştirilmesi konuları» ile alınıyordu. Demirel Hükümetinin Savunma Bakanı sayın Topaloğlu da Laird'in gelişini şu ifadelerle değerlendirdi: «Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir savunma gücü hedefi vardır. Bu hedefe ulaşılması için çalışıyoruz. Silahlı kuvvetlerimizin ateş gücünü artırmaya uğraşıyoruz...» (4)

Hemen sormak gerek. Acaba sayın Topaloğlu Silahlı kuvvetlerimizin gücünü hangi düşmana karşı geliştirecek? Ege ve İstanbul'u işgal gayesinde olan Yunanistan'a karşı mı?

Öyleyse, okullarımızda ve siyasi mahfillerde Türk - Yunan dostluğundan bahsedilmesinin manası nedir? Sene başında Türkiye'yi sözüm ona ziyaret eden Amerikalı Yahudi Senatörü Jacop Javits'e, Yunanistan'la ilgili olarak iktisadî ve turistik tavsiyeler neden verilmişti?...

Demek ki, silahlı kuvvetlerimizin ateş gücü Yunanistan'a karşı geliştirilmeyordu. Pekiyi kime?... İran'a karşı mı? Bu da olamazdı. Çünkü şehinşah İmparatorluğu İran ile M. Kemal Türkiyesi arasında sıkı bir dostluk münasebeti vardı. O halde ateş gücümüzün Rusya'ya karşı güçlendirilmesi en akla yakın olardı. Zaten yapılan açıklamalarda Sovyet tehlikesine karşı bir garanti olan (!) Nato ülkelerinin istenen askerî güce sahip olması gerektiği bunun için de Amerika'nın Türkiye'nin askerî gücünü mu

— Türkiye'de harp sanayii ve müdafaa gücünün millî bir veche aldığını gören yahudi güdümlü Amerikan politikası J. Javits ve Convey'den sonra Savunma Bakanı Laird'i göndererek «samimî teklifler» maskesi altında yeni talimatlarını takdim etmek istemektedir.

hafaza etmesine yardımcı olacağı belirtiliyordu.

MESELENİN ASLI NEDİR?

Fakat meselenin burasında biraz durmak gerekir. Amerikan Savunma Bakanının bize vadettiği yardım nedir biliyor musunuz? Sadece iki tane denizaltı. O da modası geçmiş ve Amerikan donanmasında is kartaya çıkartılmış iki tekne... Bütün bir hristiyan dünyasının sulara gömüldüğü Preveze Deniz zaferimizin kutlandığı günlerde Amerikan itinin donanmamızı güçlendirmek için yardım teklifinde bulunması ve bunun da eskimiş tekneler olması, büyük deniz kumandanı Barbaros Hayreddin

Paşamın torunlarını elbette üzer, üzmelidir. «Hadi şu iki kuruşu al da pazara varıver» diyen bir düzenbazın rolünde olan Amerika'nın iki denizaltı karşılığı bizden ko pardığı menfaatleri neler olmuştur acaba? İna kadar olan seyrini 1970 de 17000'e ç

7.
kartırken bizim iki kırık dökük tekne ile ona karşı koymamız akıl kârı mıdır dersiniz?

Üstelik, Türkiye ile beraber diğer Nato üyelerine de silah yardımıyla bulunulacağını söyleyen Amerika temsilcisinin Yunanistan'a yapacakları yardımın ne olacağı şeklindeki bir soruya cevap vermemesi dikkati çekmektedir. Bunu elbette açıklayamaz. Çünkü, bize iki denizaltı verilirken Yunanistan'a bunun bir kaç misli, hem de son modelleri verilmektedir. Böylece, «Ortadoğuda denge muvazenesi» maskesi ile Yunanistanı durmadan silahlandırılmaktadır. Bilindiği gibi Fransa'dan 4 hücum bot ve 30-35 adet «Mirage» tipi uçak, İngiltere'den 3 harp gemisi, Almanya'dan 4 denizaltı satın alan Yunanistan bütün bunların yanında Amerikan ve Nato silahlarıyla teçhizatlanmaktadır. Aynı zamanda Nato'nun masraflarına iştirak adı altında malî ve askerî imkânlarımızı millî bir istikametten uzaklaştırmak gayesi ile yapılan çağrılar da (5) ihanet davetiyesinden başka bir şey değildir.

ZİYARETİN GERÇEK SEBEBİ...

O halde Laird'in Türkiye'yi ziyaretinde açıklanmayan gerçek sebepler içerisinden bir kaç sebep üzerinde durabiliriz:

Bir kere Laird'in ziyareti, Nikson'un Akdeniz ülkelerine yaptığı seyahatten ayrı olarak düşünülemez. Nikson'un bu ziyareti de Türkiye'nin menfaati açısından şunu akla getirmektedir. Ortadoğu'da muhtemel bir Türk - Yunan çatışması esnasında Nato ülkelerinin ve bu arada Orta Avrupa sosyalist ülkelerinin (Yugoslavya'nın) tutu mu nasıl olacaktır? Bunun vuzuha kavuşturulması gerekir. Bunun için de Türkiye, Yunanistan ve diğer Akdeniz ülkelerinin güçlerinin iyice tesbit edilmesi lazımdır. İşte Nikson'un bu seyahati ve Savunma Bakanı Laird'in de Türkiye ve Yunanistan ziyareti bu tesbit hususunu akla getirmektedir.

İkinci olarak, Türkiye'de son aylarda «Donanma Cemiyeti» ve «Hava Kuvvetleri»nin açtığı kampanyalar ile, dış yardımlardan müstakil ve millî sermayeye dayalı faaliyetlerin kontrolü gerekmektedir. Bilindiği gibi donanmamızın ve havacılığımızın kuvvetlenmesi için haktan yardım istendi. Hattâ camilerimizde müslümanlar hal kımız büyük yardım kampanyaları açtılar. Böylece Hava Kuvvetleri Komutanının da bahsetmiş olduğu Millî Harp Sanayinin sermayesi teşekkül etmeye başladı. Kıbrıs buhranı esnasında eksikliğinin farkına varılan çıkartma gemilerimizin olmayışı Donanma Cemiyetini gayrete getirmişti. Muhrip, çıkartma gemisi v.s. inşa edilmeye başlandı. Son günlerdeki kampanya ile bir kere daha millî bir teşebbüse doğru yollandı.

İşte bütün bunlar dünya harp malzemesini ellerinde bulunduran güçleri harekete geçirdi. Siyonizmden ve onun bekçisi Amerika'dan müstakil olarak girişilen Türkiye'deki bu faaliyetler kontrol altına alınmak istendi. Bunun için de askerî yardımı bir müddetten beri kesmiş olan Ame

(Devamı 14. Sayıfede)

EĞİTİM MILLİ KÜLTÜR

Türkiye'de kültür kaynaklarımızın millî olmaktan uzaklaştırılıp dışa bağlı bir hale getirildiği zamandan beri içtimai yapımız derin sarsıntılar geçirmektedir. Aile, hukuk, kültürel ilimler, sanat ve eğitim gibi manevî yapımızın dayanakları birer birer çöküntüye uğramaktadır. Kültür yapımızı meydana getiren bu unsurların temel kaynağı millet ideolojisi iken Tanzimatla (1839) beraber judeo-grek felsefeye dayalı sahte bir sistem geliştirilmeye çalışılmıştır.

OKULLAR AÇILIRKEN

8. Millî Eğitim Sûrası'nın çalışmalarını bitirdiği ve Orta Öğretim kurumlarının yeni ders yılına başladığı şu anda eğitim sistemimizdeki bozukluğu bir kere daha göz önüne getirmek gerekir. Zira memleketimizde yabancı kültür ve ideolojilerin sızma imkânı bulunduğu saha Millî Eğitim sahasıdır. İmam - Hatip Okulları hakkındaki tasarının Sûra'ya getirilmemesi milletin haklı reaksiyonunun bir sonucu olmakla beraber İlk, Orta, Lise ve Üniversitelerimiz tamamen yabancı ideolojilerin barınak yeri haline gelmiştir.

rihteki muvaffakiyet sırlarını öğrenmeye ihtiyacımız vardır. Bunları araştırır, bulduğumuz iyi usulleri, Amerikan atmosferine göre tatbik yollarına gideriz. Askerlik sahasında (ikmal usullerini) Osmanlı Ordusundan öğrendiğimiz malumdur. Ders geçme usûlü de bir Medrese usûlüdür.»

Maarif şûrasında konu edilen sınıf geçme ve ders geçme gibi mevzular bizim için asırlarca önce halledilmiş hususlardır. Medresede doğrudan doğruya ders geçme usûlü tatbik edilirdi. Ama biz medreseleri kapatmakla asırların tecrübesinden geçmiş en verimli eğitim metodlarını da karanlığa gömdük. Aradan geçen elli atmış sene, bizi kendi kaynaklarımıza dönüştürüyor. Ne kadar acı ki kendi ilim yuvalarımızı inceleyip de neticelere varacağımız yerde, bizden kopye etmiş, adapte etmiş Avrupalılardan yeniden kopyeye mecbur kalıyoruz.

Terbiye profesörü Dr. Rufi devamla:

— «Sonra şunu biliniz ki siz, tarihte defalarca muvaffak olmuş, defalarca büyük medeniyetler ve hâkimiyetler kurmuş bir milletsiniz. Geriye dönüp bakınız. Çok ciddi

men gibi değişik unsurları bir hedefte toplar. Bu hedef eğitimin ruhunu, felsefesini meydana getirir. Bizde eğitimin hedefi dünya vatandaşı imâl etmektir. Zira bir asırdır millete ait değerlerin bütünü, maarif yoluyla tahkir edilmiş, iftiraya uğramıştır. Osmanlı tarihini hiç olmazsa tarafsız bir şekilde öğrenmek bile mümkün olmadı. Osmanlı padişahlarına, mason tarihçilerinin reva gördüğü delilik, hırsızlık ve istibdat gibi iftiralar genç nesillerin kafalarına iyice yerleştirildi. Tarihine, medeniyet ve kültürüne düşman olmayı bir meziyet telâkki etme hastalığı cemiyetimizi baştan sona sarar oldu. Bu hastalıklar din düşmanlığına dönüşmekte hiç bir güçle karşılaşmamıştır.

FELSEFE, SOSYOLOJİ

Felsefe, sosyoloji ve mantık gibi dersler tertemiz yavruların «serbest düşünme alışkanlığının sağlanması» gibi üstü örtülü ifadelerle şüpheci, müvesvis, hiç bir şeye inanmayan havaî tipler haline gelmesini sağlamıştır. Eski Yunan'ın ve Roma'nın, ahlâksızlığı sanat kabul eden sapık filozofları, genç yavrulara fikir ve özgür düşünce (!) önderleri olarak takdim edilmektedir. Daha sonra ki çağlar içinde insanları doğru yoldan saptırmak için gayret edenler bu derslerde büyük düşünür haline sokulmuşlardır.

Darvin gibi bir yahudi köpeği insanın teşekkülü yolunda ilimle en ufak bir alâkası bulunmayan görüşler ortaya atmıştır. Avrupa'da şu anda gayri ciddi ve gayri ilmi bulunan bu görüş, çoğu üniversitelerde müfredatlardan çıkarılmıştır. Ama bizde solcu öğretmenlerin en çok işlediği mevzulardan biri haline gelmiştir. Bizde de bu gayri ilmi görüş - insanın maymundan geldiği fikri - müfredat programlarından çıkarılmalıdır.

Hakeza Durkheim adlı, dinlerin meydana gelmesinde Darvin gibi uydurma görüşleri ileri süren bir yahudiye de boş yere «sosyolojinin kurucusu» payesi verilmiştir.

Tek Allah'a inanmayı, ve vahdaniyet esaslarını basit bir totem inancının devamı olarak gösteren hainane görüş de iyi bir niyetin eseri değildir. İslâmın kurban gibi, adak gibi, oruç ve namaz gibi esaslarını totemizm artığı âdetler olarak gören sosyoloji öğretimi de milletin inançlarının sarılması gayesiyle yanlış şekilde okutulmaktadır.

İnsanın her hareketini cinsî bir iç güdüye bağlamaya kalkan ve siyonizmin kurucusu Teodor Hertzel'in arkadaşı olan yahudi Freud'un görüşleri de ilmi olmaktan uzaktır. Psikoloji derslerinin Freud nazariyeleriyle doldurulması, bulûğ çağına yeni girmiş liseli ve diğer meslek okullarındaki genç nesillerin ahlâksızlığa teşviki hususunda ne kadar korkunç plânların varlığını ortaya kor.

EĞİTİMİN GENCLİĞE VERDİKLERİ

Kültürle ilgili bütün derslerde, öğrenciye isminden bahsedilmemekle beraber materyalizmin esasları öğretilir. Mensubu olduğumuz milletin ve dinin hiç bir yönü takdire değer bulunmaz. Fırsat buldukça bunlara yüklenirler. Anasından, babasından zaten sağlam bir terbiye alamamış olan zavallı talebe ister istemez düşmanın ağına düşer Talebenin muhitinden az çok edindiği inanç ve bilgi yeni öğrendikleriyle ça-

Millî Eğitim politikamızın esasları tesbit edilirken daima yabancılar örnek alınmıştır. Ve yabancı uzmanların görüş ve mütalalarına müracaat edilmiştir. Tanzimat, meşrutiyet ve cumhuriyet yıllarında dışardan akıl danışma hastalığı alıp yürümüştür. Köy Enstitüleri fikri de dışardan kopye bir görüş olup Tonguç ve Hasan Âli Yücelerin gayretiyle daha da fesada uğramıştır.

DR. RUFİ'NİN NASİHATI

Yabancılardan akıl alma hastalığımız azalacağı yerde gittikçe artmaktadır. Bundan onyedî, onsekiz yıl kadar önce Türkiye'ye davet ettiğimiz Amerikalı terbiye profesörü Dr. Rufi Maarif yetkililerimize hiç beklemedikleri çıkışlarda bulundu Orta öğretim üzerinde mütehassıs olan Dr. Rufi'nin sözlerine iyi kulak vermek icabediyor:

—«Biz Amerikalılar her şeye rağmen yeni bir milletiz. Eski ve âsil milletlerin ta-

bir şekilde araştırınız. Muvaffak olduğunuz asırlardaki başarınızın sırları nelerdir? Onları bulunuz. Yenileştirerek bu günkü hayatınıza tatbik ediniz. Ne bizden ne de hiç kimseden yol, usûl almayınız. Söylediğim yol, sizin için en büyük muvaffakiyet yoludur.»

Bu sözler eğitimcilerimizi muhakkak ki şaşkına çevirmiştir. Ama kendine getirmedikleri anlaşılıyor. Zira aradan geçen şu kadar zaman eğitimin daha da yozlaşmasını sağlamıştır.

MÜFREDATA BİR GÖZ ATALIM

Türk Millî Eğitimini şekil, ruh ve hedefleri yönüyle yeniden gözden geçirmek icab edecektir. Herkesin şikâyetçi olduğu, fakat şikâyetin nereden geldiği hususu karanlık bırakılmaktadır. Eğitim sistemindeki bozukluk muhakkak ki temeldedir.

Zira eğitim; ders, sınıf, öğrenci, öğret-

TİMDE KÜLTÜRE DÖNELİM

tışır. Bu çatışma onu huzursuz eder. Daha sonra kayıtsız, isyankâr ve kompleksli bir hale döner. Sinemaların, ahlâk bozucu romanların da tesiriyle nazî çekilmez lâfı, sözü dinlenmez olur. Orta öğretim devresinde her öğrenci böyle bir devri ister istemez geçiriyor. Ve çoğu, bu yıllar içinde heba olup giden nesillerin mes'ulü kim olacak?

Komünizm ancak ruhen sefaletе düşmüş, inançlarına bağlılığını yitirmiş kalabalıklara tesir edebiliyor. Komünizmin rahatça faaliyet gösterebileceği ortamı hazırlayan bu eğitim sisteminin, millî esaslara dayandırılmasına büyük ihtiyaç vardır. Talim Terbiye Kurulu'nun esas, üzerinde duracağı mevzular bunlardır. Fakat bakanlık yetkililerinin hiç de bu yöne eğildikleri görülmüyor. Millî Eğitim Şûraları şimdiye kadar eğitimimizin, gayri millî kültürlerin baskısından kurtulması için faaliyet göstermedi.

İki asırdır bizi derinden saran kültür emperyalizminin kaynakları cemiyet bün-yemize kol bacak salmıştır. Millet düşmanlarının asırlardır bizi yıkmak için hazırladıkları plânlar eğitim yoluyla, hiç kimsenin dikkatini çekmeden sırınga edilmektedir.

Ama Türkiye eski Türkiye değildir. Millette düşmanlarına ve onların kültürlerine karşı mücadele duygusu gelişmiştir. Artık her şeyi kendisinin yapacağı inancı ona yerleşti. Son İmam - Hatip tasarısının geri alınması millet için büyük bir zaferdir. Konya'da ve Afyon'da Mücadele Birliği'nin mitingleri ve kanla atılan imzalar Devlet Bakanı Hüsameddin Atabeyli'yi Konya'ya gelip açıklama yapmaya zorlamıştır.

MÜCADELEMİZ VE MİLLÎ EĞİTİM

Millî Eğitime yerleşmiş yabancı kültürlerin kaldırılması ise daha uzun ve daha hazırlıklı bir mücadeleyi gerektirecektir. Yerle bir edilen tarihî eserlerimizin ortaya çıkarılması, kültür ve medeniyetimizin ihyası ve materyalist esasların eğitim politikasından atılması ancak vereceğimiz mücadeleye bağlıdır. Bunları gerçekleştireceğiz. Öğretmenlerimizin zihinlerini dolduran hurafe kabilinden telkinler yerine bu milletin öz be öz kendi kültürünü, kendi sanatını takdim edeceğiz. Okullarımız kendi cemiyetimizin sosyolojik esaslarını, kendi milletimizin ruhlî üstünlüklerini, sanatımızın eşsizliğini okutacak. O zaman yetişen nesillerde aşağılık duygusunun yerini güven ve âzim alacak. Avrupa'ya perestîş kalmayacak.

Masonlar bütün bunları bildiği için eğitim ve kültür kaynaklarımızın bütününe el atmışlardır. Bunların yayım vasıtaları olan radyo, gazete, kitap, okul, sinema hep düşmanlarımıza hizmet eder hale getirilmiştir.

FEN DERSLERİNİN OKUTULUŞU

Lise ve dengi okullarımızda kültür derslerinin yanında fen derslerinin bilhassa fizik ve kimyanın öğretilmesi de hede-finden uzaklaştırılarak materyalizmin ispata delil olarak kullanılmaktadır. Dünyanın yaratılışı, kâinattaki ahenk ve sistem, tabiat hâdiseleri olarak isimlendirilen bütün olaylar bir tesadüfle izaha kalkıyor. İlmin, bilhassa deneye bağlı ilimlerin tesadüflerle izahı ne kadar gülünçtür. Bu zorlama izahlar felsefî bir havaya büründürü-

lererek Allah'ın yokluğuna götürülüyor. Ayrıca güneşin batmasını, ayın doğmasını, yağmurun yağmasını ve canlının teşekkülünün «kendiliğinden olma» diye kabulü putlaştırdıkları ilme de, akla da aykırıdır. Yeryüzünde kendiliğinden meydana gelen bir şey göstermek mümkün değildir.

Öyleyse hem fen derslerinde, hem de kültür derslerinde yepyeni metodlara ihtiyaç vardır. İlmin dahi sapık idolojilere âlet edilmesi beynelmilel yahudiliğin hedeflerinden biridir. Millî Eğitim yetkililerinde en ufak bir samimiyet varsa bunların düzeltilmesi yoluna gitmeli ve eğitimi, millî kültür kaynaklarımıza indirmelidir.

Bunların yanında yabancı okul iptilâsı da ayrı bir derttir. Bütün Türkiye'yi kaplayan düşman faaliyetlerine bu okullar merkezlik etmektedir.

Barış gönüllüleri, okullarımızda yabancı dil öğretmek yerine çocukların ahlâkını bozmakta ve bir çoğu bulunduğu yerin kroki ve haritalarını hazırlayarak casusluk yapmaktadır. Bunların içinde ekseriyeti Amerikan yahudisidir.

Bu milletin evlâtlarına öğretmenlik yapacak olan her şahsın millete bağlı olması, onun gibi düşünmesi gerekir.

Kültür emperyalizminin eğitim vasıtasıyla içimize hulûlü muhakkak ki daha kolay gerçekleşiyor. Beynelmilel yahudilik milletlerin kültür ve ahlâkının darbelenmesi için çalışıyor. Bütün milletleri beynelmilel paktlara sokuyor. Onları çeşitli yollarda kullanıyor.

EĞİTİMİZ DİSA BAĞLILIKTAN KURTARILMALIDIR

Meselâ bu beynelmilel kuruluşlardan birisi CENTO'dur. Türkiye de buraya bağlıdır. UNESCO, Birleşmiş Milletler Teşkilâtının bir koludur. Birleşmiş Milletlerin «Eğitim, bilim ve kültür kolu» olarak vazife gören Cento'ya hemen hemen her devlet üyedir.

Bu sene, yani içinde bulunduğumuz 1970 yılı Cento tarafından EĞİTİM YILI olarak ilân edilmiştir. Ve yetmiş ülkeye ayrı ayrı çağrıda bulunulmuştur. Unesco yeryüzünde eğitim yoluyla barışın teminini sağlamaya çalışmış. Tabi ki bunlar için bir tarafı.

UNESCO'NUN EĞİTİM VE KÜLTÜR POLİTİKASI

Bu beynelmilel kuruluşun eğitim ve kültür politikası nedir? Unesco beynelmilel bir teşkilât olduğu için politikasında millîlik değil evrensellik yer alır. Zaten bu teşkilât, beynelmilel yahudiliğin direktifleri altında faaliyet gösterir. Eğitimimizi dışardan en fazla etkileyen Unesco, sınır komşusu olan ülkelerin millî hedeflerinden vazgeçmelerini tavsiye eder ve eğitimde hedefler gösterir.

1970 yılı için bütün dünya milletlerine gösterilen iki hedef var:

- 1) İş için eğitim.
- 2) Süreli Eğitim.

Yeryüzünde yaşayan 2,5 milyar insanın % 33 ünün hâlâ okuma yazma bilmediği ifade edilerek her millete okuma, yazma seferberliği tavsiye ediliyor. Bu husus bize yillardan beri tavsiye edilen ve varımızı, yoğunumuzu harcadığımız neticesiz bir hedeftir. Herkesi okur yazar hale getirme sevdası, bize hiç bir üstünlük sağlamaz. Öğre-

timde kalite düşüklüğü hep buradan ileri geliyor. Bütün kalabalıkları okur, yazar hale getirme arzusu, kalite duygusunu Millî Eğitim yetkililerinin gözünden siliyor. Bu görüşle âlim yetiştirmek, teknisyen yetiştirmek mümkün değildir. Ayrıca hayvan sevgisini, insan sevgisini göklere çıkarıp kendi millî hedeflerimizi zemetmek bizim marifimizin süsüdür. Balkanlardaki hristiyan araştırmalarını, Bizans tetkiklerini, Anadolu'daki Bizans'ı diriltme gayretlerini turizm perdesi altında körükleyen Unesco'dur. Ama bize gelince, akan sular duruyor. Neyimiz varsa yere çarpıyor, tarihî mefâhirimiz olmadık hakaretlere uğruyor.

KÜLTÜR ANLAŞMALARI

Unesco'nun bütün milletlere bir tavsiyesi daha var.

Başka milletlerle kültür anlaşmaları tertip etmek.

Görünüşüyle hiç de önemli olmayan bu mesele yillardan beri bizim İslâm Âlemi ile temasımızı önlemiştir. Avrupalı devletlerin kültür halkası içine hapsolmuş vaziyeteyiz. Fransa, İngiltere, Almanya ve İtalya gibi devletlerle yapılan kültür anlaşmaları bizi ister istemez kendilerine çevirmiştir.

Süleyman Demirel bu kötü gidişe yeni bir halka daha ilâve etmiştir. Komünist ülkelerle, bilhassa Rusya ile yapılan kültür anlaşması komünizmin yayılmasını iyice kolaylaştırdı. Bütün komünist kitaplar böylece tercüme edildi. Ama Rusya'da mevlidler, Dede Korkutlar, Battal Gazi Destanları, Kur'an ve hadis kitapları hâlâ yasak. Bizdeki hükümetler gerçekten millî kültür politikasına sahip olsalar bu meselelerin halledilmesi büyük çapta kolaylaşacaktı.

KÜLTÜR EMPERYALİZMİNİN TAHRİBATI

Bugün yer yüzünde ateşli silâhların saltanatının yanında, ondan daha müessir bir mücadele vasıtası var: Bu kültürdür. İnsanlığı kana bulayan harplerin yarası asırlarca sürüyor. Ama suçurlar üzerinde yapılan tahribat ise, insanlığı ebediyen köleleştiriyor. Bu yol, düşmanlar için daha geçerli olmaya başladı.

Öyleyse, yer yüzünde, milletleri içten yıkmamanın daha kolay bir metodu bulunmuş demektir. Milletlerin hukuk; aile, eğitim ve düşünce yapılarının bozulması, çalışmaz hale getirilmesi. Sonra da bu perişan hastaya yanlış ilâçlar tavsiye etmek. Bu işin zamanımızda popüler bir adı vardır: Kültür emperyalizmi.

Kültür emperyalizmi milletimizi ve ül kemizi korkunç bir zulüm kışkacına sokmuştur. Bu yolda millet olarak öyle kandırılmak istedik ki, en hainane plânları kur tuluş reçetesi olarak takdim ettiler.

Bize düşen vazife Millî Eğitimin doğru yolda vazife görebilmesi için, şu ders yılı başında öğretmen ve öğrencilere durumu bir kere daha açıklamaktır. Bu kör döğüşün içinden ancak vereceğimiz mücadele ile çıkabileceğiz. Ve bu mücadele verilecek! milletimizi adeta esirleştirmiş olan kültür emperyalizmine dur! denilecektir.

Afyon Millî Mücadele Heyecanını Bir Daha Yaşadı

28 Eylül 1970 günü başlayan 8. Millî Eğitim Şurasına sunulan İmam - Hatip Okullarının kapatılmasını öngören tasarıyı, ve ortak pazarı protesto için 28 Eylül 1970 günü Afyon'da Mücadele Birliği Afyon Sancağı ve Milliyetçi Öğretmenler Birliği'nin müşterek tertip ettikleri «Millî Karar» yürüyüşü ve toplantısı yapılmıştır. Bilindiği gibi Mücadele Birliği Millî Karar Yürüyüşü ve mitingini 19 Eylülde Konya'da da yapmış, onbinlerce millet evladı mahut tasarıyı nefretle protesto etmişti.

Saat 14.00 sularında Mücadele Birliği Afyon Sancağının bulunduğu Uzun Çarşıda boydan boya büyük bir insan topluluğu bekliyordu. Uzun bezler üzerine yazılmış sloganlar, ellerinde rengarenk «Milletim Uyan»lar, Mücadele Birliği'nin amblemi, en önde bayrak ilk bakışta göze çarpıyor ve bayram havası taşıyan kalabalıktan,

Aziz millet Aziz millet,

Uyan artık geç oldu,

Kıbrıs Kudüs Türkistanın,

Düşmanlarınla doldu.

sesleri yükseliyordu

Biraz sonra yürüyüş bir komutla başladı. Kalabalığın önünde milletin hayat müdafaasına gönül vermiş millet evlatları yürüyor, onları, imanlarını ve millet servetinin Ortak Pazarla beynelmilîl Yahudiliğe peşkeş çekilmesini tel'in eden onbinlerce insan seli takip ediyordu.

Dün imanları için sefil Yunan sürülerini denize döken Afyon halkı, o günlerin heyecanını ve kinini yaşıyor, yeniden başlayan millî mücadeleye katılıyor, ağırlıyor ve millet düşmanlarına karşı hep bir ağızdan: «İmam - Hatip kapanmaz», «Ortak Pazar millete mezar», «Yaşasın Millî Mücadele» diye haykırıyordu.

Kortej hükümet alanına gelince, güb bir sesin:

Millet bizim, devlet bizim, kararımız

kesindir.

Kaçılmaz bu sestem, bu ses milletindir İman vuvaları kapanmaz, kapatan haindir Hainlerin hesabı yazıldı Millî Karar'da, dörtlüğünü sövlediği işitildi. Bu esnada muntazam aralıklarla yürüyen topluluğun, hep bir ağızdan «Yaşasın Millî Devlet» diye mukabelede bulunduğu müşahade edildi. Kalabalık vürüyordu. Millî bir karara doğru azimle vürüyordu, o karar verecekti. Bu hırsla toplantı yerinde saf saf durmuş, hatipleri büyük bir sabırsızlık halinde bekliyordu. İşte tam bu sırada: Afyon milliyetçi Öğretmenler Birliği Başkanı Mehmet Özutku kürsüye gelerek,

«Aziz Afyonlular;

Sen iman ve ideolojin uğruna can veren, kan akıtan kahbe Yunan'ı denize döken kahraman bir milletin torunlarısın...» diye kısa bir takdim konuşmasını müteakip, mikrofona Mücadele Birliği Afyon Sancağı Sekreteri, Tertip Komitesi Başkanı ve İmam - Hatip Okulu fen dersleri öğretmeni Ali Yıldırım'a bıraktı.

Ali Yıldırım konuşmasında özetle:

«İmam Hatip Okullarının kapatılması teşebbüsü bir komünist - mason plânıdır. Bu düşman plânını millet dikkatle takip edecek, iman yuvalarının kapatılmasına fırsat vermiyecektir.» dedi.

Tertip Komitesi Başkanının konuşmasının bitimini takiben, büyük tezahürat ve alkış tufanı arasında Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen kürsüye davet edildi. Erişen, Ortak Pazar'ın perde arkasını anlattı, ve devamla:

«Bu şuna benzer. Dev gibi bir adamla, 5 yaşındaki bir çocuğu güreşe çıkarın ve iddia edin 5 yaşındaki yavru dev gibi adamı yenecektir. Buna imkân yoktur. Bu ahmaklıktır. İşte Türkiye ve diğer Ortak Pazar devletlerinin durumu...» tarzında izahlar yaptı. Konuşması sık sık kesilen Eri-

şen, anlatıyordu. Topluluk «Ortak Pazar, millete mezar» sloganlarını bıkmadan usanmadan tekrarlıyordu.

Erişen bir ara, sert bir sesle:

«Bu elimdeki muhtıra, İmam - Hatip Okullarını protesto ve Ortak Pazarı tel'in muhtırasıdır. Cumhurbaşkanına gönderilecektir. Bu muhtırayı kanlarımızla imzalayacağız» dedi. Topluluğun bu esnadaki halini tasvire imkân yok. Herkes kanlı muhtıraya kan akıtmak için hücum ediyordu. Muhtıra kana bulanmıştı.

Kısaca tasvirini yapmaya çalıştığımız Afyon «Millî Karar» yürüyüşü ve toplantısının hali bu idi. Toplantı esnasında Mecmuamızın Mes'ul Müdürü'nün alkışlar arasında tertip komitesi başkanlığına başarılar dilediği ve Ali Yıldırım'ı tebrik ettiği görüldü. Afyon tarihinin ender günlerinden biri daha arkada kahyordu. Ancak görülmüştü ki; millet imanından asla tâviz vermeye yanaşmamaktadır. Nabız yoklaması tarzındaki hainane hareketlerin artık cevapsız kalmıyacağı haykırılıyordu. Toplantının sonunda hatipler, topluluğa itidal tavsiye ettiler ve en kısa bir zamanda tekrar buluşacaklarını, yeni «Millî Karar»ları hep beraber imzalayacaklarını belirttiler.

MUSEVİ KONGRESİ BAŞKANI TÜRKİYE'YE NEDEN GELDİ?

11 Eylül 1970 tarihli gazete sütunlarında gaflet veya ihanetle değerlendirilen ve gayet normal gösterilen şöyle bir haber gözümüze çarpıyor. «Dünya Musevi Kongresi başkanı Ortadoğuda barışın kurulması uğrunda Arap ülkelerindeki ziyaretlerini tamamlayarak İstanbul'a gelmiştir. «Dâvetsiz bir misafir (!)» ayaklarını aziz şehitlerimizin bize emanet ettiği mübarek topraklara basarsa serbestçe ajanlığına devam ediyor. Bir ziyaret, bir hareket mutlaka bir gaye uğruna yapılır. Acaba dünya Musevi Kongresi başkanı 75 yaşındaki kocamış Dr. Nahum Goldmann sadece arabuluculuk için mi dolaşmaktadır? Yoksa bütün milletler ve milletimiz üzerinde devam ettirilen gerçek emperyalizm ve beyni olan Sionizme hizmetini ifa etmek için mi? Bunları sağlam ve doğru olarak cevaplandırabilmek için beşeri münasebetlerin şaşmaz kanun-yetlerini hatırlamamız icap eder. «Bütün beşeri hâdiseler ideolojiler kavgasından ibarettir.» O halde beynelmil millet düşmanı güçlerin her hareketi, her faaliyeti mutlaka milletimize yapılacak bir ihanetli ifade eder. Dünya tarihi milletlere beynelmil Yahudilik namına yapılan ihanetlerle doludur.

Şubat ayı sonlarında yine bir dâvetsiz misafir (!) beynelmil yahudiliğin uşağı mason teşkilâtlarının resmî, iktisadî maske teşkilâtı olan Rotari Kulüpleri Genel Başkanı James F. Conway Türkiye'ye gelmişti. Beynelil yahudiliğin menfaatlarına matuf, güdümlü demokrasinin milletini şurlanması ve mücadeleye katılması ile millileşmeye doğru yönelmesi beynelmil güçleri harekete geçirmişti. Millî Mücadelemizin millette düşmanlarını, buhranının sebep ve faillerini göstermesi ve onu stratejik ve doktriner mücadeleye sevk etmesi, beynelmil yahudiliğin ajanlarını Türkiye'de toplamıştı. Mağlubiyetlerini ve yok oluşlarını durdurabilmek için yeni plânlar ve talimatlarla ihanetlerini devam ettireceklerdi. Nasıl ki 1968'de Türk düşmanı, İslâm düşmanı olmakla iftihar eden ve «Türkiye aleyhine konuşmadığım gün yoktur» diyen hain papaz Yakovas dâvetsiz olarak talimat üzere üç günlüğüne Türkiye'ye gelerek ajanlığını ifa etmiş ise, Dünya Musevi Kongresi Başkanı Nahum Goldmann da Türkiye'ye sionizmin menfaatlerini temin için gelmiştir Kendisini barış arabulucusu ilân eden Goldmann, ancak, muharref tevratin ve hahamların emirlerini yerine getirmek için gayret sarfeder.

Beynelmillel yahudiliğin ve hristiyanlığın politikası bilinmeden milleti müdafaa etmek mümkün değildir. Beynelmillel Sionizmi emperyalizmin beyni olarak görmiyen ve sionizme maşalık eden her faaliyet millet düşmanlarının işine yarar.

Çin'li Atom Araştırmacıları Amerika'da

Tahsil Görüyor

● Herald Tribune'nin bildirdiğine göre; bir Rus gazetecisi birçok ileri gelen Çin'li fizikçi ve teknisyen subayların Amerika'daki üniversitelerde tahsil gördüğünü ve daha sonra Çin'e gönderilerek bomba ve füzeler imal ettiklerini söylemiştir.

Garipsenmemelidir. Zira II. Cihan Harbinin sonunda Almanlara karşı Amerikalı ve Rusyalı askerler aynı saflarda döğüşmüşler, harbin bitiminde hararetle kucaklaşmışlardı.

Maamafih Tribune'nin aynı sayıdaki şu haberi daha enteresan:

«Sovyet halkının büyük bir çoğunluğu, Rus tarımının iyi neticeler alamamasından ötürü, Kremlin'in buğday ithal etmeye karar verdiğini ve Sibirya'da başlanacak bir kalkınma projesinde Japonya ile işbirliği yapılacağını bilmemektedirler. Bu gerçekler kendilerine anlatılınca da doğru olmaya çağını ifade etmektedirler.»

Ortodoks Kiliseleri İstanbul'da Toplanıyor

● Son günlerde dünya hristiyanlığının milletimiz aleyhine yapılagelmis ihanetlerine bir yenisi eklenmiş bulunmaktadır. Bu, bütün Ortodoks kiliselerinin İstanbul'da bir top-

lantıya çağırılmalarıdır. Girit Başpiskoposu Evgenios Salidas, tarihte 5. defa olarak bütün Ortodoks kiliselerinin yakında İstanbul'da toplanacaklarını resmen açıklamıştır.

Ancak Salidakis'in Romen katolik ve Ortodoks kiliselerini birleştirmekten çok, işbirliği terimi üzerinde durması calib-i dikkattir. Mezkûr işbirliğinin milletimiz aleyhine yapıldığından kimsenin şüphesi var mı?

Yunan donanması güçleniyor

● Mazimiz bir iftihar vesilesidir. Ancak bugünkü durumumuz mazimizle tam tezat halindedir. Öyle ki, deniz filomuz küçücük Yunanistanla dahi boy ölçüşemeyecek durumdadır. İngiliz «Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nün yaptığı bir açıklamaya göre, 10 muhribimize karşılık Yunanistan'ın 12, mîladını doldurmuş 10 denizaltıya mukabil Yunanistan'ın 6 yeni denizaltısı, 8 tank çıkartması, 6 orta boy çıkarma ve 1 havuz çıkarma gemisi vardır. Ayrıca Yunan Deniz Kuvvetlerinin elinde taşıma gücü 100 tonun üzerinde 8 çıkarma aracı bulunmaktadır. Bizde ise en fazla 25 bin tonilatolu çıkarma araçları vardır.

Hey gidi günler hey! Bir zamanlar Akdeniz'de, değil Yunanistan'ı bütün haçlı Avrupası'nı kıyılarının içine kadar kovalardık. Ya şimdi? İsteklerimizi tek kelime ile haykırıyoruz: Millî harb sanayii isteriz.

Doğum Kontrolü Cinayettir

30 milyonluk Türkiye'de branşları harici olmasına rağmen birçok çırtlak ses, «doğum kontrolü yapılmalıdır» diye yaygarayı basmaktadır. Öte yandan Rusya'da nüfus artışının düşme göstermesi büyük üzüntü doğurmuştur. (Rusya'nın nüfusu son sayımlara göre 241 milyondur) Der Spiegel'e göre;

«Rus nüfus uzmanlarının en dişe duymalarının en önemli sebeplerinden biri, Sovyetler Birliği'nin insan gücüne büyük ihtiyaç duymasındır. Bu uzmanlara göre, doğum nisbeti bugünkü seviyesini muhafaza eder ve artış kaydedilmezse, Rusya'nın her geçen gün artan insan gücü ihtiyacı gerektiği şekilde karşılanamayacaktır.»

Doğum kontrolü isteyen beyler!... Yukarıdaki yazıyı okudunuz. Hem doğum kontrolü sadece Hindistan ve Türkiye'de uygulanmak istenmektedir. Geçen senelerde öldürülen Robert Kennedy'nin genç yaşına rağmen 11 çocuğunun olması hiç dikkatinizi çekti mi? Üste ilk kontrol haplarının çocukların sakat doğmalarına sebep olduğuna dair yüzlerce tıbbî vakası görülmüştür. Hâlâ doğum kontrolü istiyor musunuz?

Moşe Dayan'ın itirafı

İsrail Savunma Bakanı Moşe Dayan'ın The Observer'de çıkan ve enteresan bulduğumuz için sütunlarımıza aldığımız bir yazısını siz kıymetli okurlarımıza sunmayı faydalı buluyoruz. Bakın ne diyor Dayan:

«Çalışmanın başlarında, subayların önünde yaptığım bir konuşmada, Amerika Birleşik Devletleri'nden yapmayacakları şeyi, beklemememiz gerektiğini ifade etmiştim. Aynı şekilde Rusya'nın da büyük bir ihtimalle yapacağı şeyleri, yapmayacağını söylemiştim. Tabii bu Amerika'nın Orta-Doğu'da cereyan eden olaylar karşısında ilgisiz kalması demek değildir. Mısır bile, Amerika'nın «barış inisiyatifi» ile gerçekleştirilen «ateş-kes»e razı olmuştu.»

Dayan efendiyi böylesine kesin konuşturabilen husus ne olabilir? «Rusya'nın elinde kuvvet var ama, kullanamaz. Amerika İsrail'in muhtemel bir çağrısı karşısında ilgisiz kalmaz» diyor Dayan. Öyle ise sonunu biz getirelim. «Amerika Rusya Yahudiye kukla.»

ÇİFT AYLI RAPOR BİTTİ Mİ?

Bundan bir müddet önce Tercüman gazetesinde Cüneyt Arcayürek imzasıyla bir yazı serisi çıkıyordu. Yurt dışındaki komünist hareketleri açıklayan ve uzun süreceği tahmin edilen yazı serisine aniden son verilmesi dikkatleri çekti. Her neyse... Biz yine de «Çift Aylık Rapor»dan mühim bulduğumuz kısımları nakledelim:

Bizim Radyo'nun Türkçe neşriyat şefi Herbert Melzig isimli bir Yahudiymiş. Bu şahıs 1938'de Nazi'lerin propaganda şubesi basın müşaviri olarak da çalışmış. Aynı yıl Ankara'ya gelmiş ve Dil-Tarih Coğrafya Üniversitesinde Alman Dili Kürsüsü profesörlüğü yapmış. Ne garip? Bir zamanlar faşizmin daha sonraları komünizmin meddahlığını yapan Cumhuriyet Gazetesine nazire olmuyor mu?

Yine aynı rapor'a göre, Federal Almanya'da çalışan 2 milyon 300 bin yabancı işçinin çoğunluğunun üye olduğu Metal Sanayii İşletmesi Sendikası (IG-METALL) TİP'in yan kuruluşu DİSK'i hararetle desteklemektedir. Eskiden Türkiye'le olan iyi münasebetleri, Max Diamant adlı, aslen Musevi ve Hitler devrinde kapatılan Alman Komünist Partisi üyesi olan şahsın Türklerle ilgili olan kısmın başına geçmesiyle değişmiş ve DİSK ile irtibatı artmıştır. İyi bir sen dikacı olan Max Diamant'a Başkan Brener itimat etmekte ve Türklerle ilgili kararlarda onun görüşlerini kabul etmektedir.

IG-METALL Sendikasının 1967-1968 yıllarında bilhassa DİSK ve onunla birleşmiş olan Türk sendikalarına 500 bin DM (1,5 milyon TL.) civarında yardım yaptığı tahmin edilmektedir. Aynı sendika ayrıca Almanya'daki solcu derneklerini de desteklemektedir.»

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNİĞİ

— 13 —

Yalancı bir cennet vadiyle gözleri kamaştıran komünizmin dışındaki bütün sistemler hakkında nefret hissiyle doldurulan ve bunu üniversitelere hakim olan materyalist kültürün (ve söz de ilmin) bir zaruri neticesi olarak kabul eden biçare genç için bir tek açık kapı kalmaktadır: Komünizm ve Komünist Partisi...

3 — Entellektüel gurur :

Okumuş adamı komünizme sürükleyen üçüncü faktör ise entellektüel gururdur.

Bu okumalık gururu, Türkiye gibi okumaz yazma seviyesi düşük ve okulların büyük nisbetle Türk milletinin mefahirini alaya almak için teşkilâtlandığı bir ülkede son derece mühimdir.

İslâm Tarihi, Türk Tarihi, Dünya Tarihi fikir cereyanlarının tarihi hakkında hiçbir köktü düşünüşün bulunmadığı, insan, hayat ve kâinat hakkında hiçbir müsbet ve elle tutulur kanaat bulunmadığı halde; Türk milletinin din, tarih, örf ve idealleri hakkında peşin hükümlerle dolu bir baş taşımak Türkiye'deki okumuş adamın bugünkü kaderidir.

«18-19 yaşlarındaki bir öğrenci yeni entellektüel muhitindeki hürriyeti hissetmeye başlar. Yavaş yavaş anne ve babalarının bilgilerini küçümser ve onların çok az şey bildikleri kanaatine kapılır. Son 16 ve 17 seneden beri onların geri fikirlerinin ve cehaletinin farkına varamamıştır. Fakat bilgi nuruyla çevrildiğinden o eskü günleri unutmanın zamanı geldiği kanaatine sahip olur. Kendi memleketindeki an'ane ve inanışların ne kadar mübtezel ve bayağı şeyler olduğunu düşünmeye başlar... Allesine ve vatana karşı duyguları zayıflar. İşte bu safhada genç adam, komünizmin ağzına layık bir lokma teşkil etmektedir. Artık durumu büyük bir ehliyetle muhakeme edebilecek parlak bir entellektüel olmak vasfını kazandığından emin olarak, bu derece yüksek zekâ sahibi şahsın, bütün insanlığın ıslahı ve mükemmelleştirilmesini temin edecek büyük programın icraatçıları arasında yer almasını düşünür. inanır.»

4 — Dini İhtiyaçların Tatmin

Edilmemiş Olması :

Komünist olmaya yardım eden dördüncü faktör tatmin edilmeyen dini ihtiyaçlardır. «İnsan yalnız yemek için yaşamaz.» Hayatın bir gayesi olması şarttır. İnsanlar, Allah'a tapmak için yaratılmış bir kalble doğarlar. Kendilerinin çok ötesinde olan yüksek gayelere erişmek, kendilerini fedâ edecekleri mukaddes bir şey bulmak, uğrunda yaşayacakları ve gerekirse ölecekleri bir inancıya sahip olmak üzere dünyaya gelirler. Allah'ın mevcudiyeti inkâr edilmek suretiyle fitraten temin edilmesi gereken manevî inançlardan uzaklaştırılan bir insan çıkar yol olarak önünde komünizmi bulur. Komünizm, dini inançlardan uzaklaştırılan bu insana erişilmesi gereken bir gaye ve kader gibi görünür. hayatına bir mana verir ve uğrunda fedakârlık yapmaya değer amaç halini alır.

Büyük servet ve içtimâî mevki sahibi bir insanın bir komünist olmasını, bütün servetini komünist gayeler uğruna harcamasını ve hattâ bu vüzdten hapisanelere düşmesini, bir çokları, akıl sır ermez esrarengiz bir olay olarak mütalaa ederler; bu gibi hareketlere mana veremezler.

«Endimizi böyle bir adamın yerine koymaya çalışalım. Çocukluğu en mükemmel vasi ve

mürebbiyeler elinde geçmiştir. Çok zekidir. Hayatının ilk çağlarında Allah'ın mevcut olmadığını, Allah denilen bir kuvvetin varlığına ancak geri kafalı ve aptal kimselerin inanabileceğini kendisi gibi mükemmel idrak ve yüksek zekâ sahibi bir şahsın Allah'a muhtac olmadığını öğrenir. İnsanların menşei hakkındaki Darwin'in nazariyesini ve medeniyetin, kültürün, faziletin, ahlak ilminin ve dinin menşei hakkındaki marksist nazariyeyi kabul eder.

Gençlik çağında öğrenmeye ve etrafında cereyan eden hadiseleri müşahade etmeye başlar. Balta girmemiş ormanlarda yaşayan hayvan cinsinin, vahşiyane mücadelelerden ve barbarlıklardan sonra medeniyete ulaşmış olduğunu düşünür. Yapıcı kuvvetlerin insan nesli üzerindeki tesirini görür ve bu tesirin insanların çeşitli milletlere, sınıflara, yaratıcı kültür kollarına, medeniyetlere, manevî inançlara, eğitim müesseseleriyle sosyal müesseselere ve dinî itikatlara ayırış şeklini müşahade eder. Bütün bunlar üzerinde düşünür kafa yorar, hattâ düşünceleri bu mevzularda aşar. Kendini sonsuz bir yalnızlık içinde kaybeder. Hayatı manasız, gayesiz ve hedefsiz bulur. Fakat, henüz idealizmi ve gençlik heyecanı ile dolu bir yaştadır. Acaba kendini tatmin etme çarelerini nerede ve nasıl bulacaktır? Bazıları bunu sporda ararlar; bir kısmı ise kendilerini zevk ve eğlenceye terkederler. Fakat bütün bu çareler kendilerini tatmin etmekten uzaktır.

Birden bire rüzgârın kulağına fısıldadığını duyar: Tarih, en büyük cömertliği göstermekte, en seçme, en zeki insanlardan bir kaçını vazife başına çağırır. Tarihî görüşe ve tarihin iradesine dair gerçekten tam bir bilgi sahibi olan bu kişiler, tarihin şimdikiye kadar yaratmış olduğu en mükemmel teşkilâtın sinesinde birleşerek, dünyayı fethedecek ve yeni bir insanlık yaratacaklardır. Genç adam, bütün bunları parlak bir hayal olarak zihninde yaşatır. Kalbi ve kafası bu parlak hayalle dolar. Gözlerinde yıldızlar ışıldar. Bu ona, komünist gayeleri uğruna yaşamak ve gerekirse ölmek gücü verir. Bu hayaller, Allah duygusundan ve her türlü inançtan mahrum kalb için adeta dinî bir sığınak vazifesi görür.

Bir insan komünist olarak doğmaz; sonradan komünist olur. Komünistler dünya yüzündeki yüksek okul ve üniversite muhitlerini kendileri için devamlı bir kaynak olarak mütalaa ederler. Gençliğe yanlış fikirler aşılanmasına, materyalist felsefeye uygun fikirler verilmesine ve onun dinî ve manevî ihtiyaçlarının tatmin edilmemesine devam olundukça, komünist olanların sonu gelmevecektir.

İşte okumuş genç adamı; devleti, tarihi, millîleti, vatani, ailesi ve dinî aleyhine çeviren belli başlı faktörler bunlardır. Bu faktörlerin tesiriyle komünistleşen okumuş genç adam komünist olur.

b — Komünist Partisi Gizli Bir Partidir :

Komünist partisi, iktidarı eline geçirdiği memleketlerde bile, teşkilâtının bir kısmını gizleyen bir partidir. Bu husus komünist teşkilâtının asıl prensibini teşkil eder. Nitekim Lenin: «Mutlakîvete karşı ezici darbeyi indirebilmek için» gerektiğinde «ayaklanmaya... ve bütün öte-

ki mücadele biçimlerine başvurabilecek» kadar güçlü bir örgüt anlatılmaktadır. Biçim olarak otokratik bir ülkede böyle güçlü bir devrimci örgüt aynı zamanda «Conspirativ» bir örgüt olarak da nitelendirilebilir, çünkü fransızca «conspiration» kelimesi (sak komploculuk anlamına gelmez), Rusca «zagovor» («gizlilik») kelimesinin karşılığıdır, ve böyle bir örgüt tam bir gizlilik için de çalışmak zorundadır.» (1)

Gizli bir teşkilât ve bu teşkilâtın sevk ve idare ettiği gizli bir harp komünizmin en belli başlı teşkilât prensibidir. Lenin gizli teşkilât, maske teşkilâtı, açık teşkilât, gizli çalışma ve açık çalışma şekillerinin bir birleriyle olan münasebetleri hakkında ısrarla durmuştur. Gizli teşkilâtın lüzumunu Lenin bir başka eserinde şöyle belirtir:

Devrimci mücadele metodlarını savunmak, tartışmak, değerlendirmek ve hazırlamak amacıyla bir illegal örgüt kurulumakazın kitlelerin devrimle yönetilmeleri imkânsızdır. Örneğin Almanya'da, sosyalistlerin yaptıkları bütün namuslu işler, o pis oportünizme ve ikiyüzlü «Kautskiciliğe» rağmen ve gizlice yapılmıştır. İngiltere'de, askerliğe karşı yazılar yayınladıkları için insanlar zindanlara atılmışlardır. Illegal propaganda metodlarını kinamayı ve bununla legal basında alay etmeyi Sosyal-Demokrat Parti üyeliği ile bağdaşır saymak sosyalizme ihanettir.» (2)

Komünist partisinin gizli bir teşkilât olduğunu ortaya koyduktan sonra, çalışmasının da temelli itibarıyla gizli bir çalışma olduğunu görelim:

«Bolşevikler eğer yeraltı çalışmalarını «legal imkânlardan» açıkça yararlanma ile birleştiren doğru taktikî uygulamış olmasalardı bu sonucu hiçbir zaman elde edemezlerdi. En gerici Duma'larda bile, Bolşevikler tüm işçi sınıfının temsilini sağlayabildiler.» (3)

Aynı kanaatini Lenin daha başka bir yerde şöyle nakleder:

«Sosyal-Demokrat partiler her zaman ve her türlü şart altında, kitlelerin örgütlenmesi ve sosyalizmin yayılması için en küçük legal imkândan yararlanmayı ihmal etmemekle beraber, legal çalışmanın kölesi olmaktan da, kendilerini kurtarmalıdır. Engels iç savaşa ve burjuvazinin yasaları çiğnemesinden sonra bizim de yasaları çiğnememiz gereğine değinerek, «İlk silâhı patlatan siz olunuz bay burjuvalar!» diye yazıyordu. İçinde bulunduğumuz buhranlar burjuvazinin, bütün ülkelerde, en özgür ülkelerde bile, yasaları ayaklar altına aldığını göstermektedir.» (4)

Yukarıda görülen ifadeler, komünistlerin kanunî gibi gözükken faaliyetlerinin nasıl, ihtilâl çalışmalarını gizleyen bir maske olduğunu gösteriyor. Üzeride görüleceği gibi komünistler parlamen toyu, hâlin maksatlarını gerçekleştirmek için bir vasıta olarak kullanırlar. Yıkıcı bir propaganda merkezi olarak telâkki ettikleri parlamento çalışmaları yanında, sinsi ve gizli faaliyetleri devam eder. Casusluk, sabotaj soygun ve isyan hazırlığı...

Komünistler buna çalışma şekilleri arasındaki doğru münasebetin tesbiti derler

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Ne yapmalı? Lenin. Shf: 168.

(2) Sosyalizm ve Savaş. Shf: 28.

(3) Komünizmin Çocukluk Hastalığı. Lenin. Shf: 17.

(4) Sosyalizm ve Savaş. V. İ. Lenin Shf: 27.

millî kültür lügatçesi

Mİ'RAÇ HADİSESİNİN MEKKE'DEKİ AKİSLERİ

Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.) Mekke'ye döndüğünde müşahedelerini anlatmaya başlayınca Kureyşliler fitne krizlerine tutulup deli divane oldular. Kimi Ebu Bekir (R.A.) koşuyor, kimi ellerini çırpıyor, imanı zayıf olanlardan irtidat edenler oluyor, bu tabiat üstü mü'cizeyi bir türlü akıllarına sığdıramıyorlardı. H.z. Ebu Bekir gibi iman sahipleri ise, «Evet Mî'raç haktır. Eğer Muhammed (S.A.S.) bunları demişse doğru söylüyor ve ben bundan daha büyüklerini de kabul ederim» diyorlardı. H.z. Ebu Bekir Peygamberimiz'in yanına gelmiş, Mî'raçı bizzat kendisinden dinlemiş, Allahın Resûlü anlattıkça, «Doğru söylüyorsunuz, ya Resûlallah» diyerek tasdik etmiştir. Peygamberimiz de, «Sen siddıksın ya Ebu Bekir» diyerek ona «Siddik» ünvanını vermiştir.

Câbir ve Ebû Hüreyre (R.A.)nin, Resûlullah (S.A.S.) dan rivayet ettiklerine göre Peygamberimiz bu hususta şöyle buyurmuşlardır:

«Ben sabahleyin İsrâ ve Mî'racı anlatınca Kureyşliler beni tekzib etti Bana gidip geldim yerlerden ve Mescid-i Aksâ'dan sorular sorular. Halbuki ben Mescid-i Aksâ'nın hiç bir özelliğini tesbit etmemiştim. Bu sebepten müşkil durumda kalıyordum Allah (C.C.) bana Mescid-i Aksâ'yı gösterdi. Ben de Kureyşlilerin bütün sorularına cevap verdim.» (1).

Sahih rivayetlere göre Kureyşliler Mescid-i Aksâ'nın kapı, pencere ve cihet gibi her özelliğini soruyorlar, Peygamberimiz de teker teker cevap veriyordu. Buna da inanmadılar. «Biz sana Şam'dan gelmekte olan develerimizi soracağız, bize onlardan haber ver» dediler. Peygamberimiz şöyle cevap verdi: «Evet felan kimselerin kervanına rastladım. «Revha» isimli mevkide idi. Bir deve yitirmişler, onu arıyorlardı. Yükleri arasında bir su kabı vardı. Susadım o kabı alıp su içtim ve kabı yerine koydum. Geldiklerinde sorun bakalım, suyu bulabilmişler mi?» O anda kervan Peygamberimize gösterildi. O da kervanın kemiyet ve keyfiyetine dair haberler verdi ve şöyle buyurdu: «İçlerinden «Cemel-i Evrak» yani karamtırak beyaz bir deve önde olarak felan gün güneşin doğmasıyla beraber gelecekler.» Peygamberimizin haber vermiş olduğu o gün; müşrikler sabahın erken saatlerinde «Seniyye» tepesine doğru çıktılar. Güneş ne zaman doğacak ta Muhammedi (S.A.S.) yalançı çıkaracağız diye bekliyorlardı. Derken içlerinden birisi, «güneş doğdu» diye haykırdı. Tam o sırada bir diğeri de, «İşte kervan geliyor. önlerinde Cemel-i Evrak, tıpkı söylediği gibi» diye bağırdı. Bu, ayrı bir mü'cize daha olmuştu. Hal böyle iken müşrikler yine iman etmediler. «Bu açık bir sihirdir» dediler. (2)

RESÛLULLAHIN Mİ'RAÇDAKİ BİNİTLERİ

Kütübü Sitte ve sair hadis kitaplarında mî'raç hadislerinin çeşitli rivayetleri vardır. Bu hadislerde Peygamberimizin mî'raç esnasındaki binitleri anlatılır. Âlâmî Tefsirinden Âlûs'nin nakline göre Resûlullahın mî'raç gecesindeki binitleri beş tanedir:

1. BURAK: Mescid-i Haram'dan, Mescid-i Aksâ'ya kadar.
2. Mİ'RAÇ (Merdiven): Mescid-i Aksâ'dan Semâyı Dünya'ya kadar.
3. MELEKLERİN KANADI: Semâyı Dünya'dan yedinci semaya kadar.
4. CİBRİL: Yedinci Semâ'dan, Sidre-i Muntahâ'ya kadar.
5. REFREF: Sidre-i Muntahâ'dan, Ka'be Kavseyn'e kadar.

PEYGAMBERİMİZE Mİ'RAÇDA VERİLEN İHŞANLAR

Müslim-i Şerifin rivayetine göre, mî'raçta Resûlullah üç şey verildi:

- a. Her gün, elli vakit sevâbına denk, beş vakit namaz.
- b. Bakare Süresinin son âyetleri.

Mİ'RAÇ

— 2 —

c. Ümmetinden, hiç bir şeyi Allaha eş koşmayanlara cennet.

Bunlardan başka mî'raç hadisesini anlatan El-İsrâ Suresiyle itikad, ahlâk, iktisad gibi cemi yet nizamının belkemiği olan, milletleri huzur içinde yaşatıp mihnet, zillet ve buhrandan kurtaran şu esaslar vahiy ve tebliğ edilmiştir:

1 — «Allah ile beraber diğer bir Tanrı edinme. Sonra inanmış ve kendi başına bırakılmış olursun.» (3)

2 — «Rabbini kendinden başkasına kulluk etmeyin, ana-babaya iyi muamele edin diye hükmetti.» (4)

3 — «Hısma, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver.» (5)

4 — «İsraf ile saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanların biradarı olmuşlardır. «Elini boynuna bağlı olarak asma. Onu büsbütün de açıp saçma. Sonra inanmış, pişman bir halde oturup kalırsın.» (6)

5 — «Evlâtlarınızı fakirlik korkusuyla öldürmeyin. Onları da sizi de biz rızıklandırırız. Hakikat onları öldürmek büyük bir suçtur.» (7)

6 — «Zinaya yaklaşımayın. Çünkü o, şüphesiz bir hayâsızlıktır. Kötü bir yoldur.» (8)

7 — «Allahın haram kıldığı cana, haklı bir sebep olmadıkça kıymayın. Kim mazlum olarak öldürülürse biz onun velisine (maktûlün hakkını talep hususunda) bir safâhiyet vermişizdir. O da katilde ileri gitmesin. Çünkü o, cidden (ve zaten) yardıma mazhar edilmiştir.» (9)

8 — «Yetimin, erginlik çağına erişinceye kadar, malına yaklaşımayın. Meğer ki bu, en iyi bir suretle ola.» (10)

9 — «Öçtüğünüz vakit de ölçüğü tam yapın. Doğru terazî ile tartın. Bu, hem daha hayırlıdır. Akabetti itibarıyla da daha güzeldir.» (11)

10 — «Senin için hakkında bilgi hasıl olmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz, kalb: bunların her biri bundan mes'uldür.» (12)

11 — «Verde kibir ve azamete yürüme. Çünkü arzı cidden yaramazsın, boyca da aslâ dağlara eremezsin.» (13)

Mİ'RAÇIN HİKMETİ

Allah (C.C.) mekân ve zamandan münezzehtir ve cismaniyetten berî olduğundan, H.z. Peygamberin (S.A.S.) semâlara çıkarılması; (Hâşâ) Allah ile bir makâm-ı muallâda buluşup şereflenmesi değildir. Böyle bir akide yanlıştır.

«Ancak Resûlu Ekrem'in böyle bir yüce makâma çıkarılması: mücerret melekût-u ilâhiyeyi temâşâ etmek, bir takım hakikat ve sırlara mutâlib olmak ve kendisine has müstesnâ bir atfet-i subhânîyeye mazhar olmak hikmetine müstenîddir.» (14)

Mî'raçta Resûlullah (S.A.S.) Efendimize birçok şeyler gösterilmiştir. Bunlardan bazıları şunlardır:

Burak'a bindirilmesi, Mescid-i Aksâ'yı görmesi, burada Enbiyâ'nın temessül etmesi, Nebî'lerin makamlarını görmesi, herbiriyle konuşması, Cennet ve Cehennem'in ahvâline muttâl olması, Sidre'yi geçip Melekût-u ilâhiye'den nice hayret verici şeyleri müşâhede etmesi... Ve bu mî'raç hadisesi ile, imanı sağlam olanlarla imanı zayıf olanlar birbirinden ayırt edilmiştir (15)

«... (ve bu, gece yolculuğunu) ona (o peygambere) âyetlerimizden bazısını gösterelim diye (yaptırdık) ...» (16) âyetini izah ederken Fahrüdîn Râzî, Tefsir-i Kebirinde (17) şu hususları serdetmektedir:

1. Cennetin mükâfatları çok büyük, cehennem'in ateşi ise pek şiddetlidir. Allah (C.C.) dün yada iken Resûlüne (S.A.S.) bunları gösterdi ki,

kıyamet günü bunları ilk görüşü olmasın ve kıyamet günü kalbi cennetin râğbeti, cehennem'in dehşeti ile meşgul bulunmasın. Ancak kalbi şefaitle meşgul olsun.

2. Resûlullah (S.A.S.) mî'raç gecesini peygamberleri ve melekleri müşahadesi hem kendisinin hem de onların yükselmelerinin sebebi-dir.

3. Peygamberimiz semâvâtın, arş ve kürsün ahvâlini müşâhede edince bu âlemin ahvâli ve korkuları onun gözünde küçülür. Bu itibarla Allah yoluna dâveti ve İslâm dâvasına çalışması kalbinde daha da kuvvetlenir. Allahın düşmanlarına iltifatı kalmaz. Bütün zorluklara rağmen cihadda sebatı sonsuz olur.

İbnü Atıyye gibi bazı müfessirler ise bu âyet-i kerimeyi şöylece tefsir etmişlerdir: «Mî'raç, sadece Peygambere âyet ve ibret göstermekten ibaret değil, aynı zamanda peygamberin kendisini kâinata bir delil olarak göstermektir.» (18)

Mİ'RAÇ RUH İLE Mİ. BEDEN İLE Mİ OLMUŞTUR?

Mî'racın vukuu hakkında selef ve halef ittifak etmiş oldukları halde, mî'racın keyfiyeti yani ne şekilde olduğu hususunda aralarında bazı ihtilaflar mevcuttur.

Seleften H.z. Âişe ve H.z. Muaviye, tabiundan Hasanü'l-Basrî ve Muhammed ibnü İshak gibi kimseler mî'racın yalnız ruhanî olduğuna kâil olmuşlardır. H.z. Âişe (R.A.) «Muhammed (S.A.S.) in cesedi mî'raç gecesini ayrılmaz oldu» divor. Muaviye (R.A.) de kendisine mî'raç sorulunca, «Sâlih bir rüyadır» demiştir.

Selef ve Halef'in ekserisi ile Cumhur-u Ulema ise mî'racın «ruh maal cesed» olduğunu kabul etmişler ve bu hususta kuvvetli deliller getirmişlerdir. H.z. Muaviye'nin sözünü, «Baş gözüyle gördüğü» H.z. Âişe'nin sözünü de «Ceset ruhtan ayrılmadı, beraber mî'raç etti» diye tevil etmişlerdir.

Gereği mî'racın ruh ile olduğuna delâlet eden hadisler vardır. Cesetle olduğuna delâlet eden hadisler de vardır ve ikinci şıkkı takvive eden vesikalar daha fazladır. Bu hadisler arasında çelişme (teâruz) bulunmadığını belirtmek için Fatih Sultan Mehmed'in hocalarından Âlim Hızır Bev merhum Akâid manzumesinde şöyle demektedir:

«Mî'raç bir kaç defa vukû bulmuştur. Âlimlere göre bu tekrar sebebiyle hadisler arasındaki teâruz ortadan kalkar» (19)

Yani Peygamberimizin mî'racı bir kere değildir. Ruhânî olarak nice kereler vâkı olmuştur. Cismanî olarak ise bir kere vukû bulmuştur ki, El-İsrâ suresindeki âyetin delâlet ettiği mî'raç budur. Bâvlece hadisler arasındaki ihtilaf bertaraf olmuş olur.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Müslim. Tâc'ü'l-Usûl Fî Ahâdisi'r-Resûl Cilt: 3. Shf: 261.

(2) Hak Dini Kur'an Dili Hamdi Yazır Cilt 4. Shf: 3146. Nûniye Şerhi. Dâvud'î-Karsî. Shf: 73.

(3) El-İsrâ Suresi. Âyet: 22.

(4) Aynı Sure. âyet: 23.

(5) Aynı Sure. âyet: 26.

(6) Aynı Sure. âyet: 27 ve 29.

(7) Aynı Sure. âyet: 31.

(8) Aynı Sure. âyet: 32.

(9) Aynı Sure. âyet: 33.

(10) El-İsrâ Suresi. âyet: 34.

(11) Aynı Sure. âyet: 35.

(12) Aynı Sure. âyet: 36.

(13) Aynı Sure. âyet: 37.

(14) Muvazzah İmâm Kellâm. Shf: 255.

(15) Tefsir-i Âbîme Ebussaud Tefsir-i Kebirî kenarında C: 5. Shf: 544.

(16) El-İsrâ Suresi. âyet: 1.

(17) Tefsir-i Kebir CİM: 5. Shf: 545.

(18) Hak Dini Kur'an Dili. Cilt: 5. Shf: 3152.

(19) Nûniye. 56. Beyit.

Bir Firavunun Ölümü Üzerine

(Baştarafı 4. Sahifede)

tüm bölgenin çıkarları için kesin sorumluluklar yüklenmişti.» (a.g.e. shf. 32)

«... sonra Mısır halkı, Arab uygarlığının mirasını korumakta da edebî bir sorumluluk yüklendi ve dinden uzak olduğu halde din adına hareket ettiğini iddia eden sömürücü ve gerici Osmanlı Halifeliğinin zorla uyguladığı parçalanma...» (a.g.e. shf. 32)

«... halifelik adıyla maskelenmiş Osmanlı sömürgeciliği...» (a.g.e. shf. 33)

Bu sözler arabları Osmanlılardan ayır

Yahudiliğin Silâh

(Baştarafı 7. Sahifede)

rika tekrar silâh ve deniz gücü yardımıyla başlayarak millî harp sanayi istikametindeki teşebbüslerimizi güya kanallı etmeyi düşündü. Ve bundan sonra da şu telkin edilmeye başlandı. «Amerika askerî yardımında bulunuyor ya! Siz askerî yatırımlardan vaz geçin. Diğer sahalara meselâ, askerî sahalara değil de, iktisadî ve turistik sahalara yatırımlar yapılınsın.»

Ayrıca bazı komutanların Eylül ayının ortalarında bir direktifle bazı yedek parçaların yapılması şeklindeki istekleri de harp fabrikatörlerinin harekete geçmesine başka bir vesile olmalı.

Ancak Bor'un pazarı çoktan geçmişti. Milletimiz Türkiye'ye yapılan bütün yardımların aslında birer esaret davetiyesi olduğu farketmişti. Bunun için Hava ve Deniz Kuvvetlerimizin yardım çağrısına yürekten katılmıştır. Yöneticiler de bu istikamete doğru yönelmek mecburiyetinde kalmışlardır. Aksi halde millet ken dilerine iyi not vermeyecektir. Milletimiz, Osmanlı ordusunu ve donanmasını güçlendirmek için gelen Fransız, İngiliz ya da Alman hainlerine davetiye çıkaran dönme paşalar arasında bugünkü yöneticilerin de bulunmasını istememektedir. Onun nazarında, Amerikalı Laird ile güya Osmanlı Ordusunu güçlendirecek olan Fransız Kont Dö Bonöval arasında hiç bir fark yoktur.

Üçüncü bir ihtimal de; son aylarda şekil değiştiren Ortadoğu buhranında Türkiye'nin tutumunu öğrenmek, Başkan Nikson'un direktif mahiyetindeki tekliflerini bildirmek ve böylece üzerinde çok şeyler söylenen Türkiye demokrasisini daha da güdümlü hale getirmek, Laird'in vazifeleri arasında olmalı...

BAĞIS DEĞİL MİLLÎ HARB SANAYİİ İSTİYORUZ

Bu ziyaretler hangi şekil altında olur sa olsun milletin nefretini kazanmaktadır. Milletin yabancı sadakasına ve yardımına artık gözü toktur. Çünkü yabancı sermayenin ve yardımların birer esaret davetiyesi olduğunu öğrenmeye başlamıştır. Millî harp sanayiinin gelişmesini canı gönülden istemektedir ve bütün imkânını vermesi arzu etmektedir. Bunun için de Millî Mücadele saflarında şuurlu bir mücadele cephesine koşturmaktadır. Mesullerden, devletin haysiyetini korumasını ve böylece lüzumsuz davetlerle komünist ajanlarına imkân vermemesini istemektedir.

Bu istek yerine getirilmeli ve millî iradede bahsedilirse, millî harp sanayine geçilmelidir. İşte o zaman Laird'in (Amerika'nın) denizaltısına ihtiva kalacak ve milletin yüzü gülecektir.

- (1) Time. 29 Ağustos 1969.
- (2) Time. 29 Ağustos 1969
- (3) 1.10.1970 TRT saat 22.45 yayını
- (4) Yeni Gazete, 2.10.1970
- (5) Cumhuriyet, 2.10.1970

mak için adice propagandaya girişen İngiliz casuslarının sözlerinden farksızdır. Arapları, Türkler aleyhine isyana teşvik eden Lavrence'te aynı şeyleri söylemişti.

Ayrıca Nasır Kıbrıs meselesinde düşmanlarımızı desteklemiş ve Çekoslovak silâhlarının Makarios'a ulaşmasında İskenderiye limanını hizmete tahsis etmişti.

d) Osmanlı Devletinin son zamanların da Avrupa'ya gönderilen öğrenciler nasıl ihtilâlcî fikirlerle dönmüşler ve Osmanlı Devletinin yıkımını hazırlamışlarsa aynı durum Mısır için de varittir. Nasır bu ihtilâlcî gençleri şu sözleri ile alkışlamaktadır. Gerçekte bunlar, Avrupa'nın yetiştirdiği ve İslâm âlemini içten yıkmak için gönderdiği kimselerden başkaları değildi.

«İşte bu enerji binlerce Mısırlı öncü gencin elde ettikleri bilime dönüştü. Bunlar, Mehmet Ali (Paşa)'nın yönetimi dönemindeki duraklamadan önceki parlak günlerde, yeni bilimle donanmak için Avrupa'ya gönderilen gençlerdi. Bunlar yurda dönükten sonra kendileriyle yararlı bir tohum getirdiler. Ve Mısır'daki bereketli devrimci ortam bu tohumları içermekte gecikmedi. Bu tohumlardan yeni bir kültür filizlendi...» (a.g.e. shf. 35)

e) Yukarıdaki kültürün meyveleri ise şunlardır: «Örneğin Muhammed Abdüh'un sesi bu dönemde yükselerek dine reform yapılmasını haykırdı... Kasım Emin'in sesi yine bu dönemde yükselerek Kadının özgürlüğe kavuşturulmasını haykırdı.» (a.g.e. shf. 37)

Nasır ise bunların bıraktığı mirası devraldı ve şöyle söyledi: «Kadın ise erkeklerle eşit olması zorunludur ve hayatı kurmaya olumlu ve derin bir katkıda bulunabilmesi için, özgür olarak hareket etmesini engelleyen zincirlerin tüm kilitlerini de koparılması gereklidir.» (a.g.e. shf. 113) Bu sözler bir ülkede ahlâkı yıkmak ve aileyi çöktürmek isteyen liderlerin, yapacağı faaliyeti gizlemek için söylediği parlak sözlerden başka bir şey değildir. Simdi Mısır'ın ahlâkı bunun en açık misalidir.

Nasır'ın 18 yıllık başkanlık devresi bu fikirlerin kör topal uygulamasıyla geçmiştir. Yaldızlı lâflarla takdim edilen bu fikirler Mısır'a «buhran»dan başka birşey getirmemiştir. Bugün Mısır, iktisadî ve askerî bakımdan Rusya'ya bağlı ahlâken çok müş, siyasî istikrarı bozulmuş ve kültürü gayr-i millî hale gelmiş bir ülkedir. Nasır'ın yaptığı Mısır'da İslâm'ın temellerini sökme çalışmaları olmuştur. Bugün Ezher bile şekil değiştirmiştir. Ezher şeyhi, sosyalizme uygun fetva vermeyi vazife bilmektedir.

NE OLACAKTIR?

Nasır'ın ölümünden sonra ilk mesele başkanlık meselesidir. Mısır'ın başkanı kim olacaktır? Amerika ve Rus politikaları kimi tayin etmektedir? Mutemed bir adam olması sayan-ı arzudur. Rusya Ali Sabri'yi desteklemektedir. Ali Sabri hızlı bir komünisttir. Amerika'nın da onu desteklemesi muhtemeldir. Zira Amerika'nın barış planını Nasır'a empoze eden zat Ali Sabri'dir. Diğer bir ihtimal Nasır'ın yakın arkadaşı ve El-Ahram gazetesinin yöneticisi Hüseyin Heykel'dir. Zekeriyâ Muhiddin de kuvvetli adaylardandır. Fakat bunlardan herhangi birinin seçilişi Ortadoğu meselesinde büyük bir tesir icra etmeyecektir. Çünkü bunların herbiri ihtilâli ortamında yetişmiş, politikadan anlamayan şahıslardır.

Diğer taraftan, Mısır'daki başkanlık dedikodusu devam ederken, İsrail fırsatı istifade ile bazı hareketlere teşebbüs edecektir. Ortadoğu henüz durulacak bir zamana ulaşamamıştır.

Nasır, anlaşmazlıkların barış ile çö-

zümlenmesini isteyen büyük bir devlet adamı idi. Senelerdir İsrail ile Mısır arasında gizli görüşmeler cereyan etmekte idi. Bu görüşmelerin muhtevasını yakında kitap halinde yayınlayacağım. Görüşmelerin devam edip etmeyeceği yeni gelecek başkanın anlayışına bağlıdır.

David Ben GOURION
Eski İsrail Başbakanı
(Esir Araplara İsrail'in Sesi)
Saat: 22.40 yayını

Türk Tarih

(Baştarafı 5. Sahifede)

Meselâ kurumun bünyesine bağlı bir basımevi var. Bu basımevi vergi vermez. Dolayısıyla hususî işte yapamaz. Ama gelin görün ki PTT'den 36 milyon liralık bir iş alıp üç ilin telefon rehberini basmaya kalkmıştır. Bu da maliye bakanlığının tahkikatiyle ortaya çıkınca, Türk tarihini araştırmakla görevli kurum üyeleri ne yapacaklarını şaşırvermişlerdir.

Bu sene yapılan kongreye gelen yabancı profesörlerin çok gariplerine giden bir mesele, üyelerin azlığı imiş. Bütün yabancı araştırmacılar, üye adadının 41 olarak sınırlandırılmasındaki sırtı bir türlü anlayamamışlar. Anlayamayacak ne var? Yahudilerin Tevrat'ına göre dünyayı bu miktarda bir grub idare edermiş. Masonlukta da aynı rakamın karanlık hususiyetleri söylenir. Tarih Kurumu'nun üye sayısı da buralardan mülhem olsa gerek. Zaten sağlam bir mason saltanatına teslim edilmiş Türk Tarih Kurumundan fazla bir şey beklememek gerek. 1959 yılı nisanında yapılan kongresiyse üye adadını madde-i doğrudan doğruya anayasaya ve cemiyetler kanununa aykırıdır. Kurumda mason saltanatının yıkılacağından endişe etmiyorlarsa bu madde derhal değiştirilmelidir. Aksi halde bakanlar kurulunca derhal feshi işine girilmelidir.

YABANCI OKULLAR

(Baştarafı 6. Sahifede)

yuvalarına mesken olarak armağan edilmiştir. Harbiye caddesini baştan başa kaplayan «Notre Dame De Sion», Divanyolunda heyulâ gibi dikilen «Amerikan Erkek Dershanesi», İstiklâl Caddesini üs olarak seçmiş Kitab-ı Mukaddes Şirketi en güzel misallerdir.

Meclislerimizde «Diyanet Bütçesi» günlerce tartışma konusu olurken, misyonerlere her yıl ayrılan paranın meblağı 60 milyara varmaktadır. İncil, 826 dile tercüme edilirken, Turizm Bakanlığı Ayasofya'ya, Saint Ayasofya (Ayasofya Kilisesi) demekte ısrar ediyor. Bastırdığı broşürlerde Ayasofya'nın minarelerini resme almamak için azamî gayret sarfediyor. Ne acıdır ki, misyonerlerin Türkiye'de murakabeden çok uzaktaki hal-nane hareketlerine, hristiyan hac yolu yapılmakla, kiliseleri ihya etmekle mukabelede bulunulmaktadır. Ve bunu ya da Turizm ve Tanıtma Bakanlığı'dır.

Onlar oruç tutan çocuklarına zorla su içsinsinler, fuhşa yuvarlasınlar. Sen «Hristiyan hac yolu» yap. Bu ne mantığın, ne vicdanın kabullenebileceği bir şeydir. Milletçe nefret ediyoruz.

Beyler! Bu memlekette gayr-i müslim azınlığa yalnız ekonomik sahada değil, birçok sahalarda dokunulmazlık vermenin cezası ağırdır. Hatırlatalım ki: bu dokunulmazlık kaldırılacaktır. Hem de en kısa bir zamanda. Onun için yıllardır himavenize aldığınız Koleji, Sen Benau'yu, Zografyan'ı ihanetleriyle başbaşa bırakınız. Zaman neresinden dönlürse kârdır. Anlaşıldı mı?

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

— 7 —

Üstadlar (sırlara agah olanlar) gerçek emperyalizmin temsilcileri ve masonluğun beyni olup sadece tecrid edilebilirler. Dönemleri ve ıslah edilmeleri imkansızdır. Yahudi münşelidirler. Ve gerçek canilerdir. Sırlara agah olmayanlar ise değişik karakterler gösterir. Yükselme hırsı ile gözleri dönmüş olan ve her emri tereddüdsüzce yapabilecek satılık simalar... Bunlar daha cazibeli teklifler karşılığında çözülebilirler. İnsanlık, adalet, hürriyet gibi kelimeler bunlar üzerinde tesir yapmaz. İdeolojik tedavi ile ıslah olmaları mümkün değildir.

Masonluğun ekseriyetini teşkil eden, aldatılmış ve sırları bilmeyenler ise aydınlatmalar ve ikazlarla çözülebilir. Bunun için masonluğun perde umdeleri ile gerçek niyeti arasındaki tezadı devamlı anlatıp vicdanlarına müracaat etmek, emperyalizme alet olmamalarını istemek şarttır.

Hülasa, masonluğa karşı mücadelenin gerçek emperyalizme karşı mücadele olduğu unutulmamalı, bunun için kuvvetli bir teşkilat kurmalı, zeki, uyarıcı ve dikkatli bir propaganda yapmalıdır.

Şimdi masonluğun karakterini özetleyelim:

Masonluk :

a — Gizli bir teşkilattır.

b — Beynelmilleldir.

c — Sionizmin masasıdır.

d — Siyasi ve ekonomik bir teşkilattır.

Kuvvetli tarafı :

Halen en güçlü teşkilatlardandır.

Siyasi ve ekonomik nüfuzu çok yüksektir.

Devletlerin politikalarına hakim durumdadır.

Gizliliği ve beynelmillel vasıflı olması kuvvetini teşkil etmektedir.

Zayıf tarafları :

İnsan fıtratına aykırılığı ve bir zulmün kurucusu olması sebebiyle istikbalde yıkılacaktır. Sionizme alet olma vasfı, milletleri uyarmada yüksek bir imkan vermektedir.

Sionizmin silahlı kuvveti olan komünist teşkilatını daha sonra müstakil olarak tahlil edeceğiz.

III. SIONİZMİN MALİ İKTİDARI :

Milletlerin sırtından vurulan servetlerden meydana gelir. Sionist maliyenin dayanakları şunlardır :

a — Faiz

b — Borsa oyunları, spekülasyon, vergi kaçakçılığı ve her nevi sahtekarlık

c — İsrâf (Fuhuş, alkol, moda, her türlü sefahat, rekabet) in kamçılanması

d — Harp

e — Milli sanayinin yıkılması veya beynelmillel maliye aleti haline getirilmesi

Bunları tahlil edelim :

Beynelmillel sionizm, dünyanın en büyük **TESKİLATLI SERVETİNİ** kurmuştur. Ve servetini kendi ideolojisi için bir silah olarak kullanmaktadır. Siyasi, kültürel maske teşkilatları ile servetinin milli servetleri tesirsiz hale getirmesine imkan ve resmiyet hazırlamaktadır. Kendilerine siyasi nüfuz ve müreffeh bir hayat temin ettiği **MASONLUK** ve benzeri teşkilatları ile kullandığı siyasi güçler, Beynelmillel Sionizmin servetinin bekçileri olmuştur.

Şimdi beynelmillel Sionizmin servetinin teşekkül tarzını görelim:

a — Faizli krediler :

Bunlar iç ve dış krediler olarak ikiye ayrılır. Devlet kredileri, bütün milletin kısa sayılabilecek bir vade içinde (25 ile 50 sene arasında) servetini, sionizmin emrine vermesini temin eder. 100.000.000 \$ bir borç % 4 ten 25 sene içinde 100.000.000 \$ lık bir faiz vermeği gerekli kılar. Faizi bile ödenemeyecek durumda olan borç, gittikçe artar. Cahil ve gerçek iktisat bilgisinden mahrum bigare, veya satılık devlet adamlarından, ödenemeyen borçlar karşılığı, imtiyazlar istenir. Bu imtiyazlar, beynelmillel sermayeye milletlerin maddi ve manevi bütün güçlerini yıkmak imkanını verir. Hiçbir müsbet manası olmayan, lüks israf tesisleri açılır. Millet maddi ve manevi esarete sürüklenir. İç istikrazlarda aynı işi yaparlar. Bunun tek yolu, faiz mekanizmasını yıkmaktan ibarettir.

Hiçbir millet, kendi maddi ve manevi enerjisini topyekün seferber etmeden kalkınmamıştır. Kalkınmanın tek yolu ve şartı vardır: Kendi imkanları ile kalkınma. İdeolojik bir silah olan dış ve iç Beynelmillel Yahudi menşeli **İSTİKRAZLARA** son **VERMELİDİR. FAİZ MEKANİZMASI YIKILMALIDIR.** Bu kat'i bir gerçektir.

Milletin güçlerini seferber edecek bir ideoloji ve kalkınma planı zaruridir. **Plan Türkiye'yi kendine yeter hale getirme, hedefine göre ayarlanmalıdır. Hiçbir şekilde Beynelmillel Sermayeden, yardım talep dilememelidir.**

Kalkınma için gerekli bütün imkanlar Türkiye'de mevcuttur. Bunun için Tarım ve Sanayinin yeniden kurulması gerekmektedir.

b — **Borsa Oyunları, ihtikâr, sahtekarlık, kalpazanlık, vergi kaçakçılığı, Beynelmillel Sionizmin üreme vasıtasıdır. Ticari ahlâkı yıkmak, yok etmek suretiyle ihtikâr, kaçakçılığın her çeşidini meşru hale getiren Beynelmillel Sionizmin çalışmalarıdır.**

c. İsrâf ekonomisi..

Yahudiliğin maliyesi hesabına köleleştirdiği memleketlerde ekonomi milli ihtiyaçların tatminine yönelmez. Ancak dikkatli gözlerin farkedeceği bir şekilde Yahudi maliyesinin azatsız kölesi haline gelir. Yahudi maliyesinin kontrolündeki ekonomi, kendine yeterli değil, Yahudiye muhtaçtır.

Bu zavallı ekonominin mefluc bünyesi kâfi bir ızdırap kaynağı değilmiş gibi, hudsuz bir lüks ve israfın her çeşidi kamçılanır ve kabarır.

En hayati müdafa silâhları yapan fabrikalar yerine milleti zehirlemeye yönelik içki fabrikalarının bocaları yükselir. Köyden şehire göç eden binlerce insanı yeni hayatlarına hazırlayacak tesisler yerine, fuhuş ve kumar siteleri yükselir.

Ve bu israf, lüks ve ahlâksızlık yuvalarında toplanan ve halktan çalınan paralar, beynelmillel maliyenin kirli kasasına akar. Soygun devam eder.

Bütün dünya milletleri bugün beynelmillel Yahudi maliyesinin ücretli işçileri durumundadır.

d) Harp:

Beynelmillel sermayenin en verimli kaynağıdır. Hem milli uyanışları ezmek, kendi servetine servet eklemek için baş vurduğu adi bir oyundur. Harbin sonunda yıkılan yıkılan memleketlerin imar kredisi

yoluyla, hem harp masraflarını karşılama yoluyla milletlere verilen faizli krediler, Beynelmillel Sion maliyesini besler.

D. YAHUDİLİĞİN KÜLTÜR EMPERYALİZMİ:

Bu emperyalizm, dini, siyasi, ahlaki ve iktisadi düşünce sahasına kadar girer.

Beynelmillel Sionizmin kültürü kapalı bir kültürdür. Kendi kültürünü ve ideolojisini açıkça empoze ettiği nadirdir. Milletlerin, ahlâk, anane ve dinlerini yıktıktan, sömürülmeye mahkûm hayvan sürüsü ve ıdaresi kolay köle kalabalığı haline getirdikten sonra cihansumûl Yahudi diktatörlüğünü özleyecek insanlığa topyekün bir şeriat tatbik edilecektir. (1)

Ancak Sionizm, milletlerin düşünce binasını yıkmakta iki kültürel silâh bulmuştur. Felsefe ve ilim. Yunan felsefesi, Beynelmillel Sionizmin bu işine çok yaramış ve bütün dünyada Yunan şekilli, Yahudi disiplinli ve gayeli bir felsefe ve tefekkür teşekkül etmiştir. Yahudi tefekkürü, tahribatını ancak maskeli olarak **FELSEFE** şeklinde yapabilir.

Bunun için eğitimde felsefenin tahriyatını önleyecek tedbirler alınması gerekir. Yunan felsefesinin nasıl istismar edildiği batıl bir anlayış tarzı olduğu, alçaklığı, anlatılmalı ve münevver zümrelerin üzerinde tesiri yıkılmalıdır. Bunun için, orijin ve mahiyeti millî ve hak'ka dayanan kültürün inşa edilmesinde şiddetli bir zaruret vardır. Sakat felsefeler yok olmalı millî kültür korunmalı ve inşa edilmelidir.

Bugün, sionizm; felsefi, siyasi, iktisadi, ahlaki askeri ve ilmi düşünceye istikâmet vermektedir.

Geniş bir istihbarat servisine sahiptir. Haberler üzerinde tam bir hâkimiyet kurmuştur.

Gerçek Emperyalizm'in bütün düşünce kollarındaki tesir ve tahribatı açıklanarak itibarı kırılmalıdır. Kültürel mücadelemizin belkemiğini bu teşkil eder.

Bu gizli emperyalizm, düşünce kollarına akıtılan zehir ile, bunu temin eden üniversite sistemi ile (Üniversitenin mali, ilmi, idari, politik yapısı), kültür vasıtalarının büyük ekseriyetine (Basın imkânları, kitap, gazete, film, radyo sinema, tiyatro, televizyon, haber ajansları, reklâm servisleri) hâkim olması ile ve bunları besleyen ve beslenen gizli emperyalizm ve maliyesi ile temin edilmektedir.

SION İKTİDARIN MİLLETLER ÜZERİNDEKİ HÂKİMİYETİ

Bu hâkimiyet siyasi, kültürel, mali ve askeri kuvvetlerle temin edilmektedir. Bu hâkimiyet:

- 1 — Beynelmillel maliye teşkilatına,
- 2 — Doktrin ve sistemlerin istismarına.

3 — Beynelmillel, maskeli teşkilatlarla milletlere hâkim güçlerin kullanılmasına dayanır. Bu teşkilatlar milletlerin, kendi politikalarına hâkim olmalarını engelleyip, milletleri gizli olarak idare etme esasına dayanır.

(1) «Bütün beşer için bir kanun olacaktır.» Tevrat.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Türk Dil Kurumu Komünistlere Birincilik Veriyor

Millet düşmanlarının tahribiyle uğraştığı müesseselerimizden biri de dildir. Dil; her gün konuştuğumuz, meramımızı ifade ettiğimiz kelimeler dünyasıdır. Bir yığın manzarası değil, baştan sona sistem ve ahen gi ifade eder. Millî kültürümüz dil vasıtasıyla ayakta durur, çevreye onunla sirayet eder.

Eylül ayının yirmi altısında Türk Dil Kurumu tarafından dil bayramı adıyla bir tören yapıldı. Bu bayram kurumun teşekkülünü kutlama mahiyetinde bir şey idi. Bu bayram dolayısıyla, uydurma dile en fazla revaç gösterenlere mükâfatlar verilir «türkçeyi en güzel şekilde kullanan sanatkar» olarak ilân edilirler.

Türk Dil Kurumu, Türk Tarih Kurumundan da lüzumsuz faaliyetlerin içine düşmüştür. Türkçeyi halkın konuştuğu şekliyle çıkarıp dejenere etmek gayreti görülüyor. Rusya'da 1917 yılında gerçekleşen komünist ihtilâl hareketinin Türk şivelerini ayrı birer dil haline getirme politikasına uygun bir yol tutan Türk Dil Kurumu, aynen Tarih Kurumu gibi ilim adamı ve milliyetçi düşmanlığı yapmaktan başka bir işe yaramaz hale gelmiştir. Kurumun bütün işlerini yürüten Ömer Asım Aksoy ve Emin Özdemir adlı namılı şöhrerler dilden zerre kadar anlamazlar. Asırı solun yatağı haline gelen Türk Dil Kurumu, haksız kazançların içinde yüzmektedir. Otuz, kırk yıldır verdiği eserler arasında dilimize faydalı olanlar parmakla gösterilecek kadar azdır.

Ve bu Kurumun en yetkili dil bilgini Agop Dilâçar adında bir Ermenidir. Yazılarında Agop yerine (A.) kullanarak kendini gizler. Sanki Türkiye'de, tarihî tekâmülü içinde türkçeyi bilen bir şahıs yokmuş gibi, asırlardır bizi yoketmeye çalışan bir düşmanı yetki sahibi kılarlar? Bu hal, Türk diline düşmanlığın ta kendisidir.

Kurumun bütün gayesi dilimize yerleşmiş, Arapça, Farsça kelimeleri tamamiyle kapı dışarı etmektir. Ama yıllardır Avrupa'dan gelen bir sürü (kafaterya, restoran piknik (deklarasyon) gibi kelimelere, buyrun edenler bu millete sadece mideleriyle bağlıdır.

Dil Kurumunun her yıl verdiği - kendi ifadelerine göre- ödüller de kurum yetkililerinin iyice materyalistleştiğini gösteriyor.

Meselâ bu yıl tiyatro dalında Aziz Nesin'e birincilik verilmekten çekinilmedi. Aziz Nesin sırlı sıklam bir komünist olup eserleri daha ziyade Sovyet Rusya'da ve Doğu Avrupa komünist memleketlerinde basılmaktadır.

Geçen sene de, roman dalında birincilik verilen şahıs Nazım Hikmet yetiştirmelerinden Kemal Tahir'dir. Kemal Tahir Nazım Hikmet'le beraber Çankırı hapishanelerinde yatmıştır. Bütün romanları «cinsî sapıklık» gibi adi bir görüşü işler. Ve bu fiili Anadolu halkına mal etmeye kalkar. Bazı komünistler arasında bile tiksinti uyandıran bu halin birincilikle mükâfatlandırılması, Kurum yetkililerine ve jüriye hiç hicab vermiyor mu?

Evvelki sene de aynı mükâfatı Kemal Bilbaşar adlı bir solcunun «Cemo» adlı romanına vermişlerdi.

Bu kurum da Tarih Kurumu gibi hazır yiyici bir kurum haline gelmiştir. 4-8 Temmuz 1969 da yapılan XII. kurultayda kurum başkanlığına bir dilci değil, Macit Gökberk gibi bir felsefeci getirilmiştir.

İyice anlaşılıyor ki bu adamların işi türkçeyi kur tarmak değil batırmak! Fakat yaptıkları her işin hesabı Millî Mücadele içinde sorulacaktır. Türkçeye verdikleri zararın hesabı bilsinler ki hiç de kolay olmayacak!

Hayret! Temelliler halka inmeye başladı

Türk demokrasisinin yüz karası ölesiyse senatörler, hangi yüzedir bilinmez, halk arasında dolaşmaya başlamışlar. Onların dert ve dilleklerini tespitte çalışıyorlar mı?

İşte bunlardan biri de Ahmet Yıldız. Gayri millî sistemin çöplüğünde horozlanan bu adam; geçenlerde İzmir'de yıkılmak istenen gecekondu bölgelerini dolaşmış ve müflis ihtilâlciler için gecekondu sakinlerine taktikler vermiş, onların mücadele stratejilerini gizmiş. Mücadelelerinde de en büyük dayanak olarak da beraberinde getirdiği çömezlerini göstermiş. Bunlar la işbirliği yapırsa meselelerinin halledileceğini söylemiş.

Bizim bildiğimiz ve tecrübe ile de sabit olan şudur ki, bu favorili ve acalı tüylü çömezlerin işi yapmak değil yıkmaktır. Lenin öyle de memiş mi? «Asıl olan yıkımdır, yoksa düzeltmek değil.»

Korkarız hükümetten evvel bunlar yıkacak gecekonducuları. Hem de sömürü edebiyatı yaparak. Olan çilekeş gecekondu sakinlerine olacak.

50 Vatansever öğretmen TÖS'ten ayrıldı

Türkiye'de bütün solcu teşkilâtlarda olduğu gibi, TÖS'de de kitle halinde bölünmeler başlamıştır. Her ne hikmetse solcular arasındaki hastalıklar ve illetler neyle gibi hemen yayılıyor. Yani anlaşılın sirayet kabiliyeti fazla. Meselâ Rusya'da bir general ölmeye hastalığı başladı, sürüsüne bereket 25 general arka arkaya gitti.

Belki de bu atmosferin tesiriyledir ki, TİP'deki bölünme, TÖS - İLK - SEN çekişmesi ve daha nice gizli ve açık hırlaşmalar, solcuları içini yiyen kavun misali tüketip götürecektir.

İşte TÖS'ün Yozgat şubelerinden istifa eden öğretmenlerimizin bu gerçekçi davranışları böyle bir anlam taşımaktadır.

Kendilerine Millî Mücadeleden selâm...

DİSK Yahudilerle işbirliği yapıyor

274 sayılı Sendikalar Kanunu bahane edilerek, 16 Haziranda bir «Kızıl İhtilâl» provası yapılmıştı. Zavalı işçi, başında Simon'lardan, Rafeel'lerden, Kohan'lerden bihaber, kendi malını kırıyor, döküyor, kardeşini öldürüyordu. İşçi ve emniyet kuvvetleri birbirine kıyasıya giriyor, etrafın kana bulandığı müşahade ediliyordu. Sonradan anlaşıldı ki, bu kanlar komünistler tarafından çarpışan topluluğun arasına atılan kırmızı mürekkeplerden ibarettir.

İşçiyi yalnız kızıl sendikalar tahrik etmiyordu. Evet yanlış okumadınız. Bizzat fabrika sahibi bazı kim-seler, işçiyi ihtilâle teşvik ediyordu. Şimdi size bir örnek sunacağız:

DERBY lastik fabrikasının sahibi MOŞHE RAFAEL isimli bir yahudidir. Genel müdür ise, sadece yahudi sermayesinin tutsağı olmuş Kerim Dayıoğlu isimli bir zattır. 274 sayılı Sendikalar Kanunundan önce, mezkûr fabrikada çalışan işçiler DİSK'e bağlı LÂSTİK - İŞ tarafından yönetilmekte idiler. (Mâlum olduğu üzere Lâstik - İŞ sendikasının başkanı, 16 haziran olaylarının elebaşlarından, TİP İstanbul milletvekili Rıza Kuas'tır.) Ancak yeni çıkan Sendikalar Kanununa göre, işçinin Lâstik - İŞ'le olan rabıtası kalkmakta ve fabrikaya Türk - İŞ girmektedir. Bu ise fabrika sahibi Rafael'i ürktü-müştür. Zira bundan sonra işçiyi tahrik edemeyecektir.

Anlattığımız hâdis komünistlerin Yahudiler tarafından talimatlandırıldığı, madden finanse edildiğinin isbatını yapmaktadır. Aynı olay iç sahifelerimizde teferruatını bulacağınız Almanyadaki IG-METALL Sendikasında da görülmektedir. Umulur ki, namuslu Türk işçisi bu vakialardan ibret alır ve bir 16 Haziran daha yaratmak istiyenlere gerekli cevabı verir. Bunu yazmamızın sebebi; DİSK Ankara Bölge temsilcisi Uğur Can-koçak'ın 28 Eylül 1970 tarihli gazetelerde çıkan demelidir. DİSK temsilcisi diyor ki:

«İşçi sınıfının Anayasayı tastamam ve eksiksiz olarak uygulamak için giriştiği eylemler devam edecektir.»

Mecmuamızın bundan evvelki sayılarında, 16 Haziran olaylarına benzer yeni ihtilâl provalarının yapıldığını bildirmiştik. Nitekim DİSK temsilcisi iddiamızı teyid etmektedir. Lâkin yetkililerin «kızıl ihtilâl» denemelerinin tekrarlanacağı tarzındaki beyanatlara karşısında, hareketsiz durmalarının sebebi bir türlü anlaşılmamaktadır.

Anarşiye Prim veriliyor

Geçtiğimiz hafta içerisinde 16 Haziran Kızıl İhtilâl denemesinin tertipçileri tahliye edildi. Bu tahliye edilenler ki memleketi, neticesi ya kanlı bir ihtilâl veya Ürdün'leki gibi sayısız kardeş kanının akacağı bir iç harple bitecek vahim günlerin eşiğine getirmiştir. Ayrıca ancak millet düşmanı hainlerin yapacağı en adi tahriklerle, «bunlar kapitalist subaylardır, düzenin bekçileridir, vurun» demek suretiyle bu milletin ayrılmaz parçaları olan ordu ve işçiyi karşı karşıya getirmişlerdi.

İşte kısa zamanda tahliye edilenler bu tıynetislerdi. Memleketi bir Vietnam haline getirmek isteyenler âcilen tahliye edilir, ve her gün mahkeme huzuruna çıkarılırken, milliyetçi ve gerçekten vatansever olmaktan başka hiç bir günahı olmayan insanların bir yıldan beri hâlâ mevkuf bulundurulması ve dosyalarının sorgu'da bekletilmesi, doğrusu kanunların Türkiye'de nasıl işlediğini görmek bakımından ilgi çekicidir. Meselâ gayri millî basının unutturmaya çalıştığı ve fakat iğrenç bir tertibin kurbanı olmak bakımından ebediyen hatırlanacak olan YAVUZ ASLAN ARGUN değil tahliyesi, 1 yıla yakın bir zamandan beri mahkeme huzuruna bile çıkartılmamıştır.

Olayın tertipçileri ifade vermekten devamlı kaçmak suretiyle kasten soruşturmanın tamamlanması geciktirilmiş ve adliye işlemez hale getirilmiştir. Bunun günahını milliyetçiler mi çekecek?

Komünistler daha iki ay evvel hapse girmiş arkadaşlarını mahkemeye çıkarmak için fakülte basıp devlet müesseselerini işgal ediyorlar. Aynı şeye milliyetçilerde mi tevessül etmelidir? Eğer bu kapı bir açılırsa o zaman memleket ne hukuk kalır, ne demokrasi. Buna fırsat vermemek bir vatanseverlik borcu olduğu kadar, adaletin bir an evvel tecellisi de bu durumu istemeyenlerin en samimi arzusudur. Aksi halde amme efkârı kanunların tatbikinden ve adliyenin icraatından şüpheye düşecektir.

Biz milliyetçilerin tahliyelerinden vaz geçtik; bir an evvel mahkemeye çıkarılmalarını bile devlet işlerinin süratli bakımından karine sayacağız.